

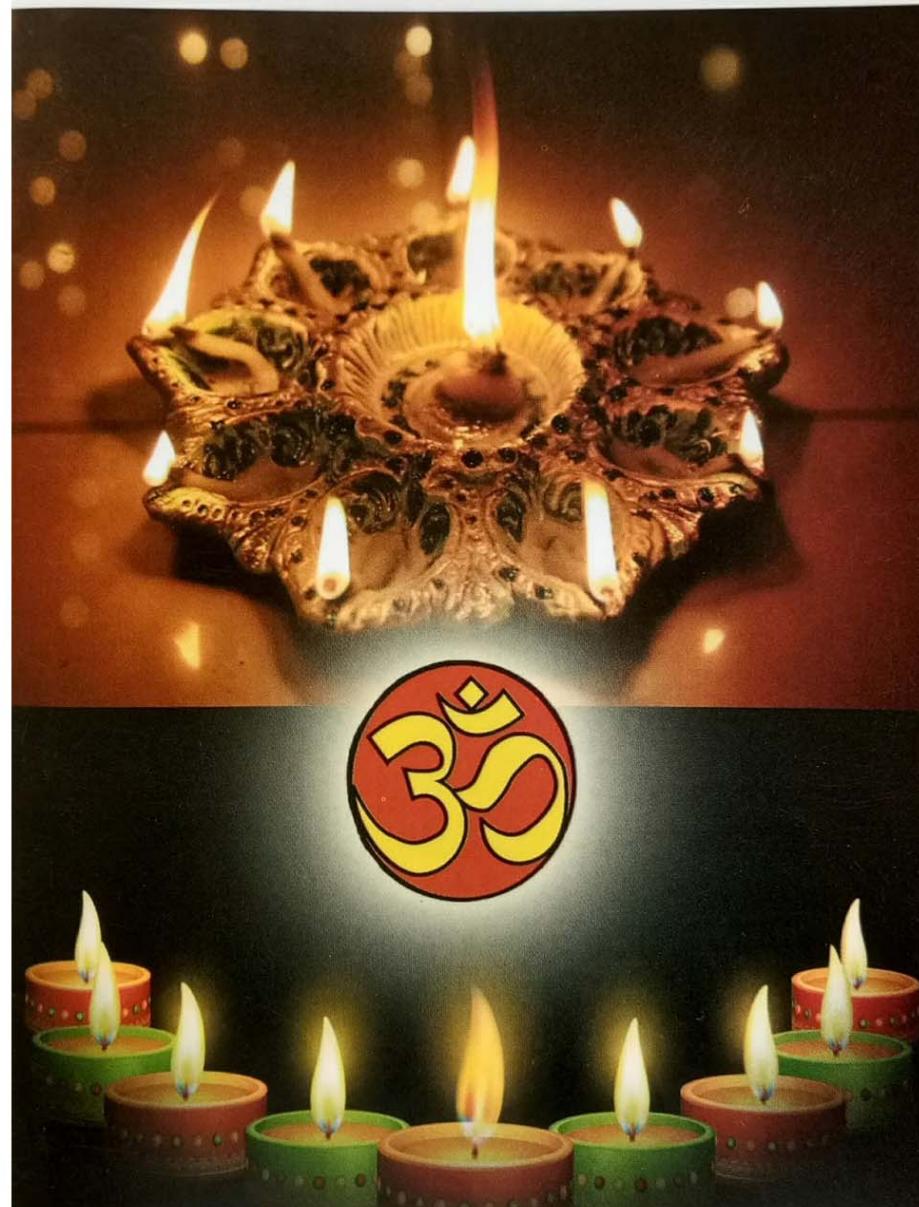

ವೇದಾಂತಭೇಲ

ಅಕ್ಟೋಬರು 2017

ರೂ. 10/-

ॐ వేదాంతభేరి ॐ

సంస్కారము : శ్రీశ్రీశ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు

సంపుటము: 50 అక్టోబర్ 2017 సంచిక: 10

సంపాదకులు

శ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరి స్వాములవారు

సంపాదక మండిలి

శ్రీవిజయానంద బ్రహ్మచారి

క.ఈశ్వర్

దాక్షర్ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య, శీరోమణి, ఎం.ఎ.,

దాక్షర్ కె.సర్వోత్తమరావు, ఎం.ఎ., పి.హెచ్.డి.,

శాశ్వత పోషక చందా రూ. 1500/- అంతకుమించి

సంపత్తి చందా రూ. 100/-లు, విడి సంచిక రూ. 10/-లు
విదేశాలకు సంపత్తి చందా (ఎయిర్ మెయిలు) 20 డాలర్లు

చందా పంపవలసిన లద్దును : శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశ్రమము,

**చందాదారులు ఉత్తర
ప్రత్యుత్తరాలలో తమ చందా
నెంబరు తప్పక వ్యాయవలెను.**

స్వామి విద్యాప్రకాశానంద నగర్,
శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశ్రమము (పోస్టు)
శ్రీకాళహస్తి, పిన్ - 517640
ఫోన్ : 08578- 222239

Printed & Published by Sri Vidyaswarupanandagiri swami on behalf of
Sri Sukabrahma Ashramam and Printed by B.Viswanadham at C.N. Printer,
TIRUPATI, Andhra Pradesh; Published at Sri Sukabramhasramam, Swami
Vidyaprakashananda Nagar, Sri Sukabramhasramam Post,
Srikalahasti-517 640, Chittoor Dist., Andhra Pradesh.
Editor : SRI VIDYASWARUPANANDA GIRI SWAMI

వేదాంతభేరి

అనుష్ఠాన వేదాన్తాన్ని జోధించు మాసపత్రిక

సంపుటము: 50

అక్టోబర్ 2017

సంచిక: 10

విషయ సంచిక

01. ప్రార్థన	- 05
02. హృదయ పవిత్రత - శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరిస్వాములవారు	- 06
03. పురోభివృద్ధిని గోరువారు హర్ష వృత్తాంతమును మరువగూడదు - శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారు	- 09
04. శ్రీరామకృష్ణపదేశం- శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస	- 12
05. జ్ఞానసుధ - సర్పభూషణ శ్రీ శివయోగిగారు	- 14
06. తిరుపతి యాత్రా రహస్యాలు - దా ॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య	- 15
07. భీష్మ పితామహుడు - శ్రీ అభిందానందస్వాములవారు	- 18
08. అష్టాక్షరి మంత్ర వైభవం - హృజ్యశ్రీ వేదవ్యాస గురుదేవులు	- 23
09. మాతృదేవోభవ - ఆచార్య కె.సర్వోత్తమరావు	- 33
10. పుష్పదంత విరచిత శివమహిమ్మ స్తోత్రమ్ - శ్రీమధుసూదనీవ్యాఖ్య - 36	
11. శ్రీ మదాంధ్ర మహాభాగవతము - ఆచార్య జక్కుంపూడి మునిరత్నం - 40	
12. వార్తలు	- 42

ముఖ్యాలిపిలు దివోవతి జ్యోతిస్తులు

(19.10.2017 దివోవతి) త్రైజలందచికిత్స శుభాకాంత్సులు

ఇందులోని వ్యాసముల భావములకు వ్యాస రచయితలే బాధ్యతలు

ప్రార్థన

ఓం శం నో మిత్రః, శం వరుణః, శం నో భవత్యర్యమా ।
శం న ఇణ్ఠో బృహస్పతిః, శం నో విష్ణురుక్రమః ॥

సూర్యుడు, వరుణుడు, అర్యముడు, ఇంద్రుడు, బృహస్పతి సర్వవ్యాపకుడగు విష్ణువు వీరందరు మాకు సుఖమును కలుగజేయుదురు గాక !

ఓం అన్నమయ ప్రాణమయ మనోమయ ఆనందమయః

శరీరామే శుద్ధున్మాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్యా భూయాసమ్ ॥

నా యొక్క అన్నమయ కోశము, ప్రాణమయకోశము, మనోమయ కోశము, విజ్ఞానమయ కోశము, ఆనందమయ కోశము ఈ శరీరాలన్నీ శుద్ధములగును గాక ! నేను జ్యోతి స్వరూపుడను, రజోగుణము లేనివాడిని, పాపరహితుడను అగుదును గాక !

ఓం వాజ్ఞనః ప్రాణ శృంక్ష త్రేత జిహ్వప్రూణ

రేతో బుద్ధాకూతి సంకల్పా మే శుద్ధున్మాం

జ్యోతిరహం విరజా విపాప్యా భూయాసమ్ ॥

నా యొక్క వాక్య మనస్సు, ప్రాణము, కళ్లు, చెవులు, జిహ్వ, ముక్కు, రేతస్సు, బుధి, ఇచ్ఛ, సంకల్పములు శుద్ధములగును గాక ! నేను రజోగుణము లేనివాడిని, పాపము లేనివాడిని అగుదును గాక !

ఓం శాస్త్రిః శాస్త్రిః శాస్త్రిః

“ తమసో మా జ్యోతిర్గమయ ”

వేదాంతభేరి పారకులకు, చందాదారులకు, పోవకులకు లోకములో అందరికి దీపావళి శుభాకాంక్షలు.

2.10.2017 గాంధీ జయస్తి, 5వ తేది వాల్మీకి జయస్తి.

16 ధన్వంత్రుల్ జయస్తి, 20వ తేది యాజ్ఞవల్మి జయస్తి

హృదయ పవిత్రత

- శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు

బ్రహ్మనందానుభూతికి సాధకుడు మొట్టమొదట తన హృదయము పరిశుద్ధముగసున్నదా యని పరీక్షించుకొనవలెను. కానీ పాల కేంద్రముగ, క్షీరసాగరముగ ఉండవలసిన మానవుని హృదయము లోపాల కేంద్రముగ, దోషాల నిలయముగ మారిపోవుట చాలా శోచనీయము. పాల కేంద్రమైన క్షీరసాగరమునందు విష్ణుభగవానుడు కాపురముండును. కాపున హృదయమును పాలకేంద్రముగ, క్షీరసముద్రముగ నొనర్చుకొనుట మానవుని ధర్మము. పాలు తెలుపుగ నుండును. తెలుపు సత్యగుణ చివ్యము. కాబట్టి మనస్సును సత్యగుణయుక్తముగ గావించు కొనినచో, మనస్సు నందలి రజోగుణ, తమోగుణములను బయటకు గొంటివేసినచో, కామక్రోధాది వికారములను పారద్రోలి విశుద్ధసత్యముగ నొనర్చుకొనినచో అత్తటి అట్టి శుద్ధమానసమందు భగవానుడు లెస్సగ ప్రకాశించును. (క్షీరసాగరముందు విష్ణువువలె).

అట్లుగాక, మనస్సును మలినముగ రజోగుణ తమోగుణ యుక్తముగ గావించుకొనినచో, క్షారసముద్రమందు మకర తిమింగలాదులు నివసించునట్లు అందు అశాంతి, తాపత్రయము మొదలైనవి కాపురము పెట్టును. అట్టి మనస్సు పరమదుఃఖమునకు ఆలవాలమై యుండును. కాపున విజ్ఞాడగువాడు, అహర్నిశములు తన మనస్సును పరిశోధించుకొనుచు, దోషములకు, లోపములకు చోటియక బహుజాగ్రత్తగ మెలగుచుండవలెను. సద్గుణములను ఆహ్వానించుచు, సత్యగుణమును పెంపాందించుకొనుచు, మనస్సును, క్షీరమువలె తెల్లగ, శుద్ధముగ, మచ్చలేకుండ ఒనర్చుకొనవలెను.

ఆగమార్థం తు దేవానాం గమనార్థం తు రక్షసాం

‘ఓ దేవతలారా! రండు. ఓ రాక్షసులారా! పొండు’ అను ఘూజామంత్రము భంగి సాధకుడైనవాడు సద్గుణరాశిని ఆహ్వానించి దుర్గుణ

జాలమును దూరీకరించవలెను. కనుకనే గీతాచార్యుడు పొందవలసిన గుణములను, వదలవలసిన గుణములను రెండిటిని ఒకే అధ్యాయమునందు (16 వ అధ్యాయము నందు) పేర్కొనియుండెను.

శరీరము ఆరోగ్యముగ నుండవలెననిన రెండు కార్యములు తప్పక జరుగవలెను. లోనగల మలినపదార్థము బయటకు పోవలెను. బయటగల మంచిపదార్థము లోనికి రావలెను. ఈ రెండు కార్యములు చక్కగ జరుగుచున్నప్పుడే దేహము యొక్క స్వాస్థము చెక్కుచెదరకుండును. అట్టే మనస్సు యొక్క ఆరోగ్యమున్న బాగుగ నుండవలెనన్న దుర్గంధములు, దుర్వాసనలు, దుస్పంకల్పములు, దుర్ఘాత్మలు బయటకు పోవలెను. సద్గంధములు, సద్వాసనలు, సత్సంస్కారములు లోనికి రావలెను. మనస్సు పాలవలె తెల్లగ శుద్ధముగ నుండవలెను. అప్పుడు మనస్సునందు పరమాత్మ ప్రత్యక్షముకాగలడు. దైవసాక్షాత్కారమున కిదియే రాజబాట. అందులకై భగవంతుని నిర్మలహృదయంతో ఈ విధముగా ప్రార్థించవలెను.

“సంసార సాగరమునుండి సముద్రంల్చి సంరక్షించు ఓ దేవా! అంధకారబంధురమగు అజ్ఞానమును నా యొక్క హృదయమునుండి తొలగించి జ్ఞానప్రకాశమును గలుగజేయము. జన్మజన్మాంతరము నీదివ్య పాదారవిందములను మఱువకుండునట్టి సుజ్ఞానమును ప్రసాదింపుము. ప్రభూ! నాకు ఇతరములగు ప్రాపంచిక వాంఛ లెవ్యియును లేవు. నీ అప్రాకృత దివ్యస్వరూపము, నీ మధురనామము నా హృదయ క్షేత్రమందు ప్రతి జన్మయందును సుస్థిరముగ స్థాపితమైయుండుగాక! ఇది యొక్కపే నా కోరిక, అనుగ్రహంపుము!

జగదీశ! అంత్యకాలమున కఫవాతపితములు అడ్డుపడి నాకంరథ్యాని అవరోధింపబడినచో నీ నామము నేనెట్లు స్వరింపగలను? కాబట్టి ఆరోగ్యముగ నున్న ఈ సమయమునందే నా మానసరాజహంసను నీ పదపంకేరుహమందు స్థాపితమైనర్చుచున్నాను. కష్టపరంపరలచే అలసిపోయి పరితపించుచున్న నా మనస్సును నా స్వరూపచింతనమను అమృత సరోవరమున ముంచి పరమసంతృప్తిని బడయుచున్నాను. ఈ ప్రపంచమున నీ దివ్యచరణస్వరణ కంటే ఆన్యమైనదేదియు నాకు పూర్ణసుఖము నొసంగజాలదు.

ఓ పరాత్మా! యమబాధలను గూర్చి నాకు రవ్యంతైనను భయములేదు. ఏలయనగా నీవు నాకు ప్రభువైయుండ ఇక యముడేమి చేయగలడు? కావున ఒక్కక్షణమైనను వ్యర్థము చేయక నిన్నే ధ్యానించు సదభ్యాసమును గావించెదను. లోకమందలి సమస్తజీవులయొక్క ఆపత్తులను తొలగించు నీవు నీ దాసుడనగు నన్ను రక్షింపకుండువా? దేవా! ఈ జనన మరణరూప మహాసముద్రములో తగుల్చొని దుఃఖ భారముచే కృంగి కృశించుచున్న జీవులకు నీవు చక్కని నావంటి వాడవు. నీవాక్కడవే లోకమునకు శరణ్యము. నిన్ను గూర్చిన భక్తియే జనులకు శ్రీరామరక్ష.

లోకైక ప్రభూ! భక్తిలేనివారి సాంగత్యము నాకు కలుగ కుండునట్లు ఆశీర్వదింపుము. నా ఇంద్రియములన్నియు నీ కైంకర్యమునందే సదా సంలగ్నములైయుండునట్లు దీవింపుము. సర్వజీవుల హృదయాంతరాజము నందు జోత్సైన్వరూపమున వెలుగుచుండు నీ యొక్క భవ్యనామామృత సేవనముచే భవరోగము నిర్మాలమై ఆత్మంతికసుఖము జనులకు తప్పక కలుగగలడు. సంసార బంధువిముక్తి చేకూరగలడు. నీ అనంత మహావిభూతి యొదుట ఈ భూలోకమంతయు ఆవగింజత. నీ అఖండ భూమాస్వరూపము ముందు బ్రిహ్మండమంతయు అణువంత. అట్టే సువిశాల విరాట్స్వరూపుడవగు నీకు నా యొక్క సవినయ హర్షిక నమస్కృతులు. ప్రభూ! నీ పాదారవిందయుగళ ధ్యానామృతమును అనవరతము గ్రోలుచు జీవితమును పవిత్రవంతముగా చేసికొనులాగున అనుగ్రహింపుము. నీ యొక్క దాసానుదాసుడనై యుండునట్లు ఆశీర్వదింపుము. ఇదియే నా మొత్త”.

ఇట్లు విజ్ఞాలగు వారు సంతత సావధానులై తమ తమ చిత్తములు లోపాల కేంద్రములుగానున్నవా, లేక పాల కేంద్రములుగా (సత్యగుణ యుక్తములుగా) నున్నవా యని సర్వదా పరీక్షించుకొనుచు, లోపములేవైన యుండిన వెనువెంటనే వాటిని తొలగించుకొనుచు, క్షీరసాగర సదృశములుగ వానిని గావించుకొనినచో ఇక పిలవకుండగనే విష్ణుభగవానుడచలీకి వచ్చి ప్రవేశించును. ఎచట భగవంతుడుండునో అచట జీవునకిక ఏమి కొఱత. అత్తరి జన్మ ధన్యమైపోవును.

పురోభివృద్ధిని గోరువారు పూర్వ వృత్తాంతమును మరువగూడదు

- శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారు

ఈ వాక్యము చాల తత్త్వబోధతో కూడినది. ఇది ధర్మమును తెలిపెడి వేదవాక్యము వంటిది. దీనియందు శ్రద్ధ నుంచకపోయిన మనుజుని యితర ప్రయత్నములన్నియు మూలము చెడిన వృక్షమువలె నష్టములై పోవును. అంతేగాక అతడెన్ని కార్యములు చేసినను, అనేక అంతస్తులతో గట్టిన సాధము పునాది భిన్నమైనవో ఒకదానిపై మతొకటి కూలిపోవులాగున, చేసిన కార్యములన్నియు నష్టమై పోవును.

ఈ వాక్యము (పురోభివృద్ధిని గోరువారు పూర్వవృత్తాంతమును మరువకూడదు అను వాక్యము) మనకు సదా పురోభివృద్ధికి విశ్రాంతిని బొందగూడదని యెల్లపూడు మనలను ప్రేరణ చేయుచుండును.

మొట్టమొదట మనము ఏ ఉద్దేశ్యముతో బ్రహ్మానిష్టమార్గమును అవలంబించితమో, ఏ ఉద్యమముతో విరక్తినాశించితమో, ఏ కారణముచే గురువునాశ్రయించి సాధనల జేసితిమో, ఏ హేతువువలన ధ్యాననిష్ఠలో దిగితిమో, ఏ కారణం వలన గురువుచే మంత్రోపదేశమును పొంది తాపత్రయాగిని చల్లార్ఘుటకౌరకు ఆత్మవిచారములోనికి ప్రవేశించితమో, ఏ హేతువు వలన సాధువృత్తిని అవలంబించితమో, దేనివలన తపోభూమి లోనికి అడుగిడితిమో, ఏ పరిశద్ధ విచారముచే సమస్తమును త్యాగమొనరించితమో, ఏ ఈశ్వరకరుణచే జన్మసాఫల్యమొందదలచి ఇంటిని విడిచితిమో, ఏ ఆత్మసాక్షాత్కారమును పొంది ప్రపంచములో తాపత్రయాగిచే తపించెడు జీవకోట్ల తాపమును చల్లార్ఘనెంచితమో, ఏ ఆత్మజ్ఞానామృతమునందు మగ్నులమై నిత్యానందముననుభవించ

దలంచితిమో - ఈలాంటి కార్యములన్నింటిని మఱపు గలుగనీయక, సదా వానియందు ప్రయత్నము గల్లియుండుటయే ఈ మార్గమగును.

మధ్యలో మనము సంసర్గదోషము వలన, లేక శరీర సంబంధ జాడ్యము వలననో అట్టి పరిశద్ధసంకల్పమునుండి జారిపోయితిమా ? పూర్వముండిన నిర్మలభావము మనకు సదాయుంటున్నదా ? లేక ఇక్కెదైనా మార్గములోనికి మనస్సు దిగిపోయినదాయని చూచుకొనుచు పూర్వకార్యములన్నిటిని నదా జ్ఞాప్తిలోనుంచుకొని జాగ్రత్తగల్గి వర్తించవలయును. ప్రపంచవ్యావోహము వలన గాని, దృశ్య విషయములచేగాని, బాహ్యసౌభయములచేగాని, మనస్సు బహిర్ముఖమై మాలిన్యము నందినదా ? పూర్వముండినంత వైరాగ్యము ఉన్నదా ? పూర్వముండిన తీవ్ర ధ్యాననిష్ట వున్నదా లేక మందగించినదా ? శాస్త్రికి భంగము కలిగినదా? సత్యము నుండి మనస్సు దూరంగా పోవుచున్నదా? కారుణ్యస్వభావము సన్నగిల్లినదా ? రుచికర భోజనాదులు గావలెనని మనస్సు కోరుచున్నదా ? అను మొదలగువానిని జ్ఞాపకములో నుంచుకొని (గుర్తించి) పూర్వాధికంగా ధ్యాననిష్ట గలిగియుండేలాగున చూచుకొన వలయును.

అట్లు ఏదైనా మనస్సు మాలిన్యము గలిగి యున్నదని తోచినచో ప్రాయశ్చిత్తమును చేసుకొని వశ్వాత్మావపడి దైవప్రార్థన గాని, గురుధ్యానముగాని చేసుకొని నిష్ఠసు ప్రారంభించుకొనవలయును. మనస్సు మాలిన్యము నొందుటకు నివాస స్థల దోషమని తలంచినచో అట్టి స్థలమును వెంటనే మార్పుకొనవలయును. సంసర్గ దోషము వలన గలిగినని గుర్తించినచో దానిని (సంసరమును) వదలివేయవలయును. ఈశ్వర సాక్షాత్కారము గలుగు వఱకు సాధనను నిలువనీయక ధ్యాననిష్టను చేయుచునే వుండవలయును. ఆహారదోషము కంటే నివాసదోషం మిక్కిలి అపాయకరమైనది. గాన ఏ విధమైన విషయవాసనలు స్ఫురించే స్థలములో

ఉండరాదు. నాకు తెలిసిన వారిలో ఆహారదోషంచే చెడినవారు తక్కువగాను, నివాసస్థలదోషంచే పతితులైన వారు పెక్కండ్రుగలరు. నిష్టయందు తైలధారవలె అవిచ్ఛిన్నముగ ధ్యానము జరిగేలాగున చూచుకొనవలయును. ఇదే ఉత్తమాధికారి యొక్క గురుతు. మనోగతి తప్పినదనితోచిన వెంటనే కాలువలు తెగి జలము వేరేమార్గంలో పోవుచుండిన వెంటనే కాలువ కట్టలను బాగుగా గట్టిగా వేసి సరియైన మార్గంలో నీరుపోయే లాగున చేయుదురో అట్టే సాధకుడు సదా చూచుకొను చుండవలయును. సోమరితనము వృద్ధినొందినదని తోచినవో అది ఆహార దోషంచే గల్లియుండునని తలంచి ఆహార విషయములో మంచి నిశ్చల నియమము నేర్పురచు కొనవలయును. కొన్ని ఉపవాసములను చేయవలయును. అనుకూలముండిన కొంత ప్రాణాయామమునున్న శీలించవలయును. దీనిచే సోమరితనము పారిపోవును. నిశ్చిత సమయమున నియమిత ఆహారమును తప్ప ఇతర ఆహారమును ఇతర కాలములో గాని ఏమియు తీసుకొనరాదు.

మనస్సు వీదైన విషయదోషంచే మాలిన్యముపొందినదని తోచిన - మలిన వస్త్రమును చవుడు మట్టిలో ఉడుకబెట్టి, ఉత్తికి చాకలి ఏలాగున శుద్ధముగ చేయునో - ఆలాగున తపస్సు చేతను, మంచిప్రతము చేతను, ధ్యానము మొదలగు వానిచేతను శుద్ధపతుచుకొనవలయును. ఈ కార్యములో ఏలాంటి అభిమానముగాని అహంకారముగాని గలుగుకుండునట్లు చూడవలయును. అప్పుడే మిా యొక్క ఉద్దేశ్యము నెరవేరగలదు. లేనివో చుక్కానిచేతినుండి జారిపోయిన పడవ ఏలాగున గమ్యస్థానమును చేరుకోలేక గాలిచే గాని, ప్రవాహవేగంచే గాని కొట్టుకొనిపోయి గమ్యం చేరక శిథిలమైపోవునో ఆలాగున మిా జీవితం కూడ గమ్యస్థానమును చేరక పతనమై వ్యర్థమై పోవును.

(సశేషము)

శ్రీరామకృష్ణహండెశం

- శ్రీ రామకృష్ణ వరమహం

శ్రీరామకృష్ణదు : భగవంతుడు అనంతుడే కావచ్చు, అపార మహిమాన్వితుడే కావచ్చు. కాని ఆయన తలచుకొంటే ఆయనలోని సారపదార్థం మానవుని ద్వారా వ్యక్తం కాగలదు. అవుతుంది కూడా. భగవంతుడు మానవరూపంలో అవతరిస్తాడు అనే విషయాన్ని సాధ్యశ్యాల ద్వారా వివరించలేరు. అందుకు ప్రత్యుషానుభవం కావాలి. ఉపమానాల ద్వారా కొద్దిగా సూచనప్రాయంగా మాత్రమే తెలుసుకోగలం. ఆవు శరీరంలో దాని కొమ్మునో కాలినో లేక దాని తోకనో దేనిని తాకినా ఆవును తాకినట్టే అవుతుంది కదా ! కాని మనకు సంబంధించినంత వరకు ఆవులోని సారపదార్థం పాలు మాత్రమే. ఆవు పాలు ఆవు పొదుగు నుండి లభిస్తువి.. అదేవిధంగా లోకులకు ప్రేమ భక్తిని నేర్చించాలనే ఉద్దేశంతో భగవంతుడు మానవదేహాన్ని ధరించి మల్లీ మల్లీ అవతరిస్తాడు.

ప్రశ్న : భగవంతుడు అనంతుడు ఆయనను మనం సంపూర్ణంగా తెలుసుకో గలమా ఏమిటి ?

శ్రీరామకృష్ణదు : భగవంతుణ్ణి సంపూర్ణంగా తెలుసుకోవడం ఎవరి తరం ? ఆయనలోని అధికాంశాన్ని తెలుసుకోలేము. అల్పాంశాన్ని కూడా తెలుసుకోలేము. ఆయనను పూర్తిగా తెలుసుకోవలసిన అవసరం ఏమిటి? ఆయనను సాక్షాత్కరించుకొంటే చాలు. వని జరిగిపోతుంది. భగవదవతారాన్ని చూచినట్టే భగవంతుణ్ణి చూచినట్టే. ఎవరైనా వ్యక్తి గంగానది వద్దకు వెళ్లి గంగాజలాన్ని స్పృశించాడనుకొందాం. అలా స్పృశించిన పిదప ఆ వ్యక్తి “ అవును నేను గంగాజలాన్ని దర్శించాను.

స్పృశించాను' అని అంటాడు. అంతేకాదు అతడు గంగానదిని హరిద్వార్ నుండి గంగానాగర్ (గంగానది సముద్రంలో కలినే చోటు) వరకు చేతులతో స్పృశించాల్సిన అవసరం లేదు గదా ! సముద్రం వరకు వెళ్లి ఒకింత జలాన్ని స్పృశించినట్టేతే (తాకినట్టేతే) అది సముద్రాన్ని స్పృశించినట్టే అవుతుంది.

ఆగ్నితత్త్వం అన్నిచోట్లు ఉంది. కానీ కట్టేలో అధికంగా ఉంటుంది. భగవత్ తత్త్వం గురించి వెదకాలనుకుంటే మనిషిలో వెదకు. మనిషిలో ఆయన అధికంగా ప్రకాశిస్తాడు. ఎవరిలో ఆయతే ఊర్జిత భక్తి ప్రస్నాటంగా అగుపిస్తుందో, ప్రేమభక్తి పొంగిపొరలుతూ ఉంటుందో, ఎవరు భగవంతునికోసరం పిచ్చివాడవుతాడో, ఆయన ప్రేమలో మత్తిల్లిపోతాడో, అతనిలో భగవంతుడు అవతరించాడని నిశ్చియంగా తెలుసుకో !

భగవంతుడన్నిటిలో ఉన్నాడన్నది నిజమే. కానీ ఆయనశక్తి కొన్నిచోట్ల అధికంగాను, మరికాన్నిచోట్ల స్వల్పంగాను వ్యక్తికృతమై ఉంటుంది. అవతార పురుషులలో ఆయన శక్తి అత్యధికంగా వ్యక్తికృతమై ఉంటుంది. అదే ఒక్కసారి పూర్ణబ్ధావంలో ఉంటుంది.

సవరణ

7వ జ్ఞాన సదస్సు డిశంబర్ 3వ తేది పౌర్ణమి ఆదివారం నుండి డిశంబరు 8వ తేది పంచమివరకు శ్రీ శుక్రబ్రహ్మమంలో జరుగును.

అచార్యులు - పూజ్యశ్రీ సంపూర్ణానందగిరి స్వాములవారు
(శ్రీ శుక్రబ్రహ్మమ ఉత్సాధికారి)

విషయము : ఐతరేయోపనిషత్తు

జ్ఞాన స్తుతి

మూలం

శ్రీ సర్వభూషణ శివయోగి వారు

అనువాదం :

శ్రీ శంకరానందగిరి

స్వాములవారు

(ఉమామహేశ్వర పీఠాధిపతులు)

అవ : ఆత్మజ్ఞానము దృఢమగు పర్యంతము కర్కుల నాచరించుచు ఉండవలెనని చెప్పుచున్నారు.

గుహ్యం శృంఖ్య సుత కిం బహు బోధనేన

యావ న్న తే ఇ స్తి తనుభావవదాత్మభావః,

తావ ద్వధావిధి సమాచర సర్వ ధర్మాన్

తస్మా త్వరం యది ముదాచర వా హి మా వా. ४-८

పో సుత = ఓ సౌమ్యుడా ! నాయనా !, గుహ్యం = వేదరహస్యమును, శృ ఔప్య = వినుము, బహుబోధనేన కిం = ఎక్కువగా బోధింపనేల ? . యావత్ = ఎంతపఱకు, తే = నీకు, తను భావవత్ = శరీరమే నేనను బుద్ధివలెనే, ఆత్మ భావః = ఆత్మయే నేనను బుద్ధి; నాస్తి = కలుగలేదో, తావత్ = అంతపఱకు, సర్వ ధర్మాన్ = సర్వ కర్కుములను, యథావిధి = శాస్త్ర ప్రకారముగా, సమాచర = చక్కగా అవరించుచు. తస్మాత్ పరం = ఆ పిదప, వా = ఒకవేళ, ముత్త యది = ప్రీతి ఉన్న యెడల, ఆచర = ఆచరింపుచు. మా వా ఆచర = లేదా ఆచరింపకుచు. హి = నిశ్చయము.

వత్సా ! సకల శాస్త్ర రహస్య మిదియే. వినుచు. పెక్కు మాట లేల ? తృప్తికలుగు పర్యంతము భోజన వ్యాపార ముందునట్లు దేహము నేను అనెడి బుద్ధి వలె బ్రహ్మాభిన్న ప్రత్యగాత్మయే నేనను దృఢనిశ్చయము కలుగుపర్యంతము విధ్యక్తమగు కర్కుల నాచరించుచు. అహం బ్రహ్మాభిన్న యను దృఢ జ్ఞానమైన పిదప కర్కుత్వభాంతి లేదు. అందుచే జీవత్వము లేదు. అపుడతనిపై ఈశ్వరాజ్ఞయు చెల్లదు. ఏలన, తత్త్వజ్ఞాని ఈశ్వరుని వలె స్వతంత్రుడు. కావున ఇష్టమున్నచో కర్కులు చేయవచ్చును. లేకున్న విడువవచ్చును. దృఢమైన ఆతని జ్ఞానమునకు భంగము లేదు.

తిరువతి యాత్రా రహస్యాలు

- డా || సముద్రాల లక్ష్మణయ్య, (తిరుపతి)

వేంకటాది సమం స్థానం
బ్రహ్మండె నాస్తి కించన |
వేంకటేశ సమో దేవో
న భూతో న భవిష్యతి ||

వేంకటాచలంతో సమానమైన పవిత్ర స్థానం ఈ బ్రహ్మండంలో మరొకటి లేదు. అట్లే ఆ క్షేత్రాధీశవరుడైన శ్రీ వేంకటేశ్వరునితో సమానమగు దేవుడు గూడా మరొకడు, ఇంతవరకూ లేడు, ఇక్కుపై ఉండబోడు అని పై శ్లోకం తిరుమల క్షేత్ర మహిమను ప్రకటిస్తున్నది.

విశిష్ట పర్వదినాలలో, బ్రహ్మాత్మవాడులలో లక్ష్మల సంఖ్యలోనూ, సామాన్య దినాలలో గూడా అరవై వేలకు తక్కుపు కాకుండానూ యాత్రికులు ప్రపంచం నలుమూలల నుండి తిరుమల క్షేత్రానికి వస్తున్నారు.

కొండకు నడిచిపోవడం, పుష్పరిణిలో స్నానం చేయడం, తలనీలాలు సమర్పణ, దైవదర్శనం, ముడుపుల సమర్పణ ఇత్యాదులు తిరుమల యాత్రికుల ముఖ్యచర్యలని అందరికి తెలిసిన విషయమే.

పూర్వం ఎందరో బుఫులు తిరుమలలో తపస్సు చేశారని పురాణాలు తెలుపుతున్నాయి. ఇటీవలి కాలంలో గూడా హత్తీరాంబావాజీ, తరిగొండ వెంగమాంబ, శ్రీ మలయాళస్యామి - తిరుమలలో భక్తిసంపన్నులై, తపోనిష్టులై భగవంతుని అనుగ్రహనికి పాత్రులయ్యారు.

“ నానా దిక్కుల - నరులెల్లా
వానలలోనే - వత్తరు కదలి ”

అని అన్నమాచార్యులవారు 600 సంవత్సరాలకు మునుపే తిరుమలకు వచ్చే జన సందోషన్ని కీర్తించారు. ఇప్పుడు ఆ సంఖ్య

మితిమీరింది.

శ్రీ మలయాళస్యాములవారు 1913 నుండి 1926 వరకూ తిరుమల గోగర్భ క్షేత్రంలో తపస్సు చేశారు. అప్పుడు దైవ దర్శనానికి వచ్చిన భక్తులలో అనేకులు శ్రీ స్యామీజీని గూడా భక్తిప్రపత్తులతో దర్శించేవారు. వారిని సడయాదే దైవంగా భావించేవారు.

తనను దర్శించడానికి వచ్చే యాత్రా రఘువురావు కుమారులు ?

“ దైవాత్మ స్వరూపులాచా ! ఏడుకొండలను పూర్తిగా ఎక్కిసు తరువాతనే దైవాత్మ కల్పిస్తాడి కల్పితుంది. అట్లే సప్తజ్ఞాన భూమికుతో నధిరోహించిన జ్ఞానమైన జ్ఞత్పుత్తర్వు దర్శనం సిద్ధిస్తుంది. ఇహ్వాచారి ఆనందమోహన్ ”

శుభేచ్చ, విచారణ తనుమానన, సత్కాపత్తి, అసంసక్తి, పదార్థ అభావన, మరియు తుర్యగ్ - అనేవే సప్తజ్ఞాన భూమికలు. యోగవాసిష్ఠాది గ్రంథాలలో వీటి వివరణ చూడవచ్చు.

ఏడుకొండలలో మొదటి కొండ ఎక్కడం, అంటే ‘కాళీగోపరం’ దాటడం మిక్కిలి ప్రయాసకరం. అట్లే ‘శుభేచ్చ’ అనే ప్రథమ భూమికలో ప్రవేశించడమే కష్టం. మొదటికొండ ఎక్కిసువారు సులభంగా తక్కిన పర్వతాలను అధిరోహింగలరు. అట్లే ప్రథమ భూమికలో ప్రవేశించ గల్లినవారు మిగిలిన భూమికలను అవలీలగా అతిక్రమించ గలరు.

భారమైన మూటలు మోనేవారు త్వరగా కొండమెట్లక్క లేరు. అదే రీతిగా సంసార భారంతో క్రుంగినవారు మోక్షమార్గంలో త్వరగా పయనించలేరు.

భారం లేనివారు అనాయాసంగా కొండ లెక్కగలరు. అట్లే కర్మ (సంసార) భారవిముక్తులు సులభంగా మోక్షసాధం అధిష్టించగలరు.

స్వాలకాయులకు పర్వతాలో హణం కష్టసాధ్యం. అట్లే దేహభిమానం కలవారికి మోక్షప్రాప్తి దుర్లభం. స్వాలకాయులు దోలీవారి సాయంతో (బన్సు లేనప్పుడు దోలీలక్కి వృద్ధులు, స్వాలశరీరులు కొండపైకి పోయేవారు) కొండలెక్కగలరు. అట్లే దేహభిమానం కలవారు

భిష్మానిష్టులైన గురువుల సాయంతో తరిస్తారు.

దైవదర్శనానికి ముందు కల్యాణకట్టకు పోయి నుదీర్చకాలం నుండి పెరిగిన తలనీలాలను తీసివేస్తారు. అట్టే అనేక జన్మలనుండి వచ్చిన కర్మరాసులను తెగగోసి వేయాలి. కేశాలు, అనాదులు, సూక్ష్మలు, ననీలములు, అసంఖ్యకము. అట్టే జీవుల కర్మపుంజాలు గూడా అనాదులు, అసంఖ్యకాలు సూక్ష్మలు, మాయారూపాలు (మాయ = నలుపు). తలనీలాలు సమర్పించడంలోని అంతరార్థమిదే.

తరువాత పుష్పరిణిలో స్నానం చేస్తారు. ఈ స్నానం మాలిన్యాన్ని తొలగించినట్టే జ్ఞానస్నానం రాగద్వేషాలను పోగొడుతుంది. అజ్ఞానం వల్ల కలిగే రాగద్వేషాలను జ్ఞానంతో తప్పక తొలగించుకోవాలి.

క్షురకర్మ పూర్తికాగానే ఒకరినాకరు “గోవింద ! గోవింద ! ” అని పిలుచుకుంటారు. అందుచేత అజ్ఞాన మున్సుంతవరకే భేదమనీ, అది నశించిన తరువాత అందరిలో ఒకే పరమాత్మ గోచరిస్తాడనీ గ్రహించాలి.

ముడుపులు చెల్లించే భక్త జనులు తెలుపు, నలుపు, ఎఱుపు మొదలైన రంగురంగుల దుస్తులు వదలి పసుపు వస్తాలు ధరిస్తారు. (ఇది అనాటి సంప్రదాయం).

అందు మిాదట దైవదర్శనం చేసుకొంటారు. అట్టే సత్యరజ్ఞమో గుణాలు, వదలి తురీయమైన, త్రిగుణాతీతమైన స్థితి పొందినవారికి పరమాత్మ సాక్షాత్కారం కల్గితుందని గ్రహించాలి.

దైవదర్శనంలో జాతి భేదం పాటించకుండా అందరూ కలిసి దేవణి దర్శిస్తారు. దీన్ని బట్టి వోక్కప్రాప్తిలో, ముక్త స్థితిలో జాతి - కుల-వర్గ-లింగానికి భేదాలు లేవని తెలుసుకోవాలి.

ఈ రహస్యాలు గ్రహించి అందరూ సంసార వక్తం నుండి విముక్తులు కావాలి ”

శ్రీ స్వాములవారు బాహ్యమైన అచారాలలో దాగి ఉన్న ఇలాంటి రహస్యాలను భక్తులకు ప్రబోధించేవారు. అందుకే వారు లక్షలకొలది భక్తులకు ఆరాధ్యదైవమై విరాజిల్లారు.

భీష్మ వితరమీయమాడు

అనువాదం :

పూజ్య శ్రీ అభిజ్ఞానంద సరస్వతి స్వాములవారు
(బృందావనం) శ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్వాములవారు

శంతనుడు రోజురోజుకు ప్రవర్ధమానుడై వేదవేదాంగ ధనుర్వేద విశారదుడై సామ్రాజ్యభారాన్ని నిర్వహించసాగాడు. ఒకానొక ప్రశాంత సమయంలో ప్రతీపుడు కుమారుణ్ణి చేరపిలచి “సాయనా ! ఇదివరలో నా సమీపానికి ఒక దివ్యాంగన వచ్చింది. భవిష్యత్తులో ఆమె నిన్ను కలుస్తుంది. ఆమె రాక మాత్రంతోనే నీకు శుభం కలుగుతుంది. దైవ ప్రేరణ వల్ల ఆమె నీకు తటస్థపడి నీ వలన సంతాసవతి కాగోరితే ఆమె గుణశీలాలు విచారించకుండా ఆమెను భార్యగా పరిగ్రహించు. ఆమె స్వేచ్ఛ స్వాతంత్ర్యాలకు నువ్వేన్నడూ భంగం కలిగించకు ” అంటూ పలికి కుమారుని రాజ్యాభిషిక్తుణ్ణి చేసి అరణ్యానికి వెళ్లపోయాడు.

శంతనుడు దేవేంద్రునితో సమానమైన తేజస్వియై పరిపాలన సాగిస్తూ క్రూరమృగ సంహోరార్థం ఒకనాడు ఘోరారణ్యానికి పోయి అడవిదున్నల్ని హతమార్చి అలసి గంగాతీరానికి వచ్చాడు. ఆ సమయంలో తన అవయవకాంతులతో దివ్యాంగనలా, లక్ష్మీదేవి అవతారంలా ఎదురుగా వచ్చే ఒక ప్రీతి ఏకాంతంలో చూశాడు. అతని నేత్రాలు తృప్తి పడలేకున్నాయి. అతని మను మనస్సులో లేదు. అతన్నపలోకించి ఆమె కూడ అదే స్థితిని పొందుతూండగా శంతనుడు నెమ్మడిగా ఆమెను సమీపించి “సుఖోణి ! దేవదానవ గంధర్వ యక్షరాక్షస నాగ మానవ జాతి కన్యల్లో నీ అంతటి సౌందర్యవతి లేదు. నన్ను అనుగ్రహించి భర్తగా స్వీకరించు” అని కోరాడు.

మధుర మందస్మిత వదనంతో శంతనుడు పలికిన మాటలను విని గంగ అతని ఐశ్వర్యాభివృద్ధి సూచకంగా సమీపించి తాను వసువులకు

చేసిన వాగ్దానం స్వృతికి రాగా, ప్రతీప మహరాజుతో జరిగిన సంభాషణ మనసులో మసలగా “ మహరాజా ! నేను మీకు రాణినవుతాను. అయితే మీరు నా కార్యకలాపాలకు అడ్డుపలుకకూడదు. నా మనస్సుకు బాధ కలిగేలా మాట్లాడరాదు. నా యూ నియమాలను మీరంగికరించ గలిగితే మీ పాణిగ్రహణం చేస్తాను. అందుకు విరుద్ధంగా జరిగిన మరుక్షణంలో మిమ్మల్ని వదలివేస్తాను ” అంది. శంతనుడు అన్నింటికి అంగికరించి ఆమెను భార్యగా స్వీకరించి ఆమె నక్కడ నుండి తన రథం మీద కూర్చోబెట్టుకుని రాజధానికి తీసుకు వచ్చాడు.

సహజంగా ఇంద్రియ సంయుసం గలవాడే అయినా శంతనుడు ఆమెను రాణిగా చేసుకుని యిచ్చానుసారం అనుభవించసాగాడు. పిత్రవాక్యానుసారమేకాక ఆమెకు తాను చేసిన ప్రతిజ్ఞ ప్రకారం ఎన్నడూ, ఏ విషయంలోనూ ఆమెను ప్రశ్నించకుండా సొఖ్యసాగరంలో ఈదులాడు తున్నాడు. దివ్యస్వరూపిణి, త్రిపథగామిని అయిన గంగ శంతనుని అదృష్టం వల్ల మానుష దేహంతో భార్య అయింది. గంగాశంతనుల దాంపత్య జీవితం ఉత్తమంగా నదుస్తూంది.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. మాసాలు వెనుక పడుతున్నాయి. బుతువులు దొర్లిపోతున్నాయి. సంవత్సర చక్రమే సాగిపోతూంది. మహరాజు విషయలాలసుడై కాలపరిజ్ఞానాన్నే మఱచాడు. అలా సాగిస్తూ గంగ తాను తొలిసారి కన్న బిడ్డను నదిలో విడుస్తూ “రాజు ! నీకు సంతోషం కలిగిస్తున్నాను అన్నది. అట్టి ఆమె ప్రవర్తన శంతనుడికి ఎంతమాత్రం నచ్చలేదు. అయినా సమయ భంగ భీతితో గంగ వెళ్లిపోతుందేమోనని మానంగా సాగి పోనిచ్చాడు. అలాగే, అదే క్రమంలో ఏడుమార్లు జరిగిపోయింది. ఏడుగురు బిడ్డలూ గంగపాలయ్యారు. గంగ యెనిమిదవ బిడ్డనుకని నవ్వుతూ వాణికూడ నీళ్ళపాలు చేయ

బయలుదేరబోతుండగా చూసిన శంతనుడు ఆగలేక పోయాడు. ఆ బిడ్డ నెలగైనా బ్రతికించుకోవాలని మత్రవాత్సల్యాన్ని చంపుకోలేక, ప్రతిజ్ఞాభంగమైనా సరే అని “దేవి ! అసలు నువ్వేవరవు ? ఇలా ఎందుకు చేస్తున్నావు ? దయాశూన్యరాలపై పుత్రాహాత్యా పాతకాన్ని ఎందుకు నీ మెడకు చుట్టబెట్టుకుంటున్నావు ? శిశుహత్య చేసే నీ గుండె బ్రద్ధలవడం లేదా ? ” అని ఆక్రోశించాడు. అప్పుడు గంగ “ మహరాజా ! కరినంగా మాట్లాడి ప్రతిజ్ఞాభంగం చేశావు. కనుక నిన్న విడిచిపెడుతున్నాను. ఈ బాలుని నీ కోసం విడచి వెడుతున్నాను. నేను జహ్నమపుత్రిని, బుఘులందరిచే సేవింపబడు గంగను. దేవకార్యార్థమిలా వచ్చాను. అఖండ తపస్సంపన్నుడైన మహర్షి వశిష్ఠునిచేత శాపగ్రస్తులైన అష్టవసువులే నా గర్భాన పుట్టారు. వారికి జననీజనకులయ్య అర్థత మనకే ఉంది. ఈ రీతిగా వనువులకి జన్మనిచ్చి నువ్వు అక్షయలోకాలను నిర్మించుకున్నావు. జన్మిస్తూండగానే భూమి నుండి ముక్తిని ప్రసాదిస్తానని వారికి నేను చేసిన వాగ్దానం నెరవేరింది. ఈ బాలుడు వారందరి అంశతో జన్మించాడు. నీ వంశానందకర్యాడై ఉండగలడు. ఇతడు అజేయపరాక్రశాలి అవుతాడు. నీకోసం వసువుల్ని అర్థించి యితణ్ణి పొందాను. ఈ బాలుని పుత్రునిగా భావించి “గంగానందనుడు” అని మాత్రం వ్యవహరించు ” అని పలికి గంగ శంతనుని సమాధానం కోసం నిలిచింది.

క్షత్రియ సంజాతుడు వేదవేదాంగ పారంగతుడు అయిన శంతనుడు క్షణకాలంలో విధివిధానాన్ని అర్థం చేసుకొని వసువుల మరణాన్ని వివరింపుమని గంగను కోరాడు. శుచిస్త మృదుమధురభాపిణి అయిన గంగ ఆ శాపకథను వివరించసాగింది. “ ప్రభూ ! విశిష్ట గుణగరిష్టుడైన వశిస్తుని వవిత్రాత్రమం మేరుగిరి పార్వత్యంలో విరాజిల్లుతూంది. బుతుధర్మానుసారం కుసుమించే లతలతో, ఘలించే వృక్షాలతో, అయి తరులతాగుల్చార్యులపై కలకల నాదాలతో విహరించే

పక్కి సంతతులతో మధుర జలపూర్ణసరోవరాలతో విరాజిలే పరిసర ప్రాంతం గల ఆశ్రమ ప్రదేశంలో మహార్షి వశిష్ఠుడు తపస్సు కొనసాగిస్తున్నాడు. కన్నుల పండువుగా, మునిచంద్రుల తపమే మూర్తిభవించి సంచరిస్తాందా అన్నట్లు విహారించే నందినీ ధేనువు వల్ల ఆ ఆశ్రమ శోభ ద్విగుణీకృతమౌతూన్నది. ”

ఒకానోకనాడు పృథువు మొదలైన అష్టవసువులు భార్యానమేతులై ఆ సుందర ప్రాంతానికి విహారార్థం వచ్చి స్వేచ్ఛగా క్రీడించసాగారు. వారిలో “దోయి” అనే వసువు భార్య, నిండైన పొదుగుతో, సుందరాకారంతో కనుల పండుగగా ఉన్న నందినీ ధేనువును భర్తకు చూపించింది. అతడు దాన్ని చూస్తూ “దేవీ ! ఇది వశిష్ఠుమునిచంద్రుల హామధేనువు. ఈ గోక్కీరాన్ని పానం చేసినవారు నిరంతరం యోవనావస్థలోనే ఉండి పదివేల సంవత్సరాలు జీవిస్తారు. జీవితమంతా యోవ్యనమే వారిని వరిస్తుంది.” అన్నాడు.

అది విన్న ఆ సుందరాంగి “ప్రాణేశ్వరా ! ఈ భూలోకంలో నాకు ప్రేమపాత్రమైన జితవతి అనే స్నేహితురాలు వుంది. ఆమె ఉశీనరాజర్షినందిని, మానవ లోకంలో ఆమె సోందర్యాన్ని అభివర్షించనివారు లేరు. మనష్యజాతి సహజాలైన జరారోగాలు ఆమెను వేధించకుండా ఉండాలని నా కోరిక. నాయందనుగ్రహం ఉంచి యా ధేనువును మీరు తీసుకెళ్ళి ఆమెకు బహుకరించాలి. ఇంతకు మించి నాకు చెయ్యగలిగిన ప్రియకార్యం ఏదీ లేదు ” అంది. తన భార్యకు ఆనందం కలిగించడం కంటే తన జీవితానికి అన్య పరమార్థం లేదనుకొంటూ ఆ ‘దోయి’ అను వసువు తన సోదరుల సహకారంతో నందినీ ధేనువును దాని సంతానంతో సహా అపహరించాడు. దానినమీపంలోనే తీవ్ర తపోదీక్షలో ఉన్న వశిష్ఠుని అతడు గుర్తించనే లేదు. ఆ తపోధనుని బోమముడిపాటే తమను స్వర్థం నుండి పతనం

చెయ్యగలదని కూడ తెలుసుకోలేదు. వశిష్ఠ మహార్షి తపోదీక్ష విరమించి చూడగా నందిని దాని సంతతి కనిపించలేదు. మహార్షి దివ్యదృష్టితో విషయాన్నంతా గ్రహించాడు. ఉత్తరక్షణంలో భృకుటి ముదివడింది. హృదయం క్రోధవశీభూతమయింది. నా హామధేనువును అపహరించిన వసువులు మనుష్యులై జన్మించెదరు గాక !” అని శఫించాడు. ఆ శాపవార్తను ఆలకించిన వసువులు భయబీతులై ఆ మహార్షి ఆశమానికి శీఘ్రమే వచ్చి ధేనువును సమర్పించి శాపాన్ని ఉపసంహరించుకోమని పరిపరివిధాల వేడుకొన్నారు. మహార్షి ప్రసన్నుడు కాలేదు. వారు పదేపదే అతిదీనంగా ప్రార్థించారు. చివరకు అనుగ్రహం కలిగి మహార్షి శాపవిమోచన ప్రసాదిస్తూ “మీరందరూ ఒక్కాక్కు సంవత్సరం భూలోకవాసం చేసి శాపవిముక్తి పొందుతారు. అయితే నందినీ ధేనువుని అపహరించిన వసువు మాత్రం దీర్ఘకాలం భూలోకంలో ఉండి తీరాలి” అన్నాడు.

వసువుల శాపవృత్తాంతాన్ని వివరించి గంగ శంతనునికి అనంతర కర్తవ్యాన్ని నిర్దేశిస్తూ “మహారాజా ! దోయి అనుపేరుగల ఆ వసువే యా బాలుడు. ధర్మాత్మకుడై, సర్వశాస్త్రవిదుడై పిత్రహితకాంక్షియై, రాజ్య స్త్రీ భోగాలను పరిత్యజించి సంతానరహితుడవుతాడు. అని కూడ వశిష్ఠులే పలికారు. ఈ విషయం అంతా నాకు నివేదించి వసువులు నన్ను ప్రార్థించగా వారి ప్రార్థనానుసారం నేను శాపవిమోచనం చేశాను. ఈ బాలుడు గాంగేయుడనీ, దేవప్రతుడనీ ప్రభ్యాతి పొందుతాడు. ఈ పసివాడు నా వద్ద పెరిగి పెద్దవాడై సర్వవిద్యాపారంగడుతై మీ సమీపానికి రాగలడు. ఇక నాకు సెలవు అనుగ్రహించండి. మీరు నన్ను స్వర్ణించివుడల్లా మీ సమక్షంలో ప్రత్యక్షమవుతాను”. అంటూ గంగాదేవి బిడ్డతో వెళ్ళిపోయింది. శంతనుడు ఉదాసీనుడై దైవలీలలను స్వర్ణించుకొంటూ తన రాజసౌధం చేరాడు.

“ అప్పోక్కరీ ” మంత్ర వైభవం

(పూజ్యలీ వేదవ్యాస గురుదేవుల రచనల ఆధారంగా)

- ఎమ్. బాపిరాజు

పరమపదనాథుడైన శ్రీమన్నారాయణుని గురించి, మోక్ష మంత్రమైన మంత్రరాజం శ్రీమన్నారాయణ అప్పోక్కరీ మహోమంత్రం - దానివిశిష్టత గురించి తెలుసుకుండాం.

శరీరంలో “తాను” అన్న ప్రజ్ఞ సర్వత్రా వ్యాపించి - నారాయణ తత్వమై విశ్వాత్మ అయిన “తాను”గా పరిణతి పొందడానికి సాధన అవసరం. ఈ సాధనలో అనేక పద్ధతులు ఉన్నాయి. అందులో నారాయణ మంత్ర జపం ఒకటి.

అర్థత : నారాయణ మంత్రానికి జాతి, కుల, మత, ఆశ్రమ వివక్షణ లేకుండా ఎవ్వరైనా జపం చేయవచ్చు). శ్రీమన్నారాయణ మంత్రం అతి పవిత్రమైనది. గనుక మనిషిలోని సర్వకర్మలనూ, వాటి పాపాలనూ నివారణ చేయగల శక్తి కలిగి ఉన్నది. అందువల్ల మానవుడు చేసే పాపాలకు మించిన పవిత్రత కలిగిన మంత్రం కాబట్టే, జపం చేసేవాడి అపవిత్రత ఈ మంత్రాన్ని తాకలేదు.

‘మోక్షం’ అనేది సర్వమానవులకూ అవసరం కదా ! అందుచేత నారాయణ మంత్రం విషయంలో ఇతర మంత్రాలవలే అర్థతానర్థత పట్టింపు లేదు. భగవంతుని యందు ప్రేమవుండి, తాను చేసిన దుష్పర్చ నుండి విముక్తి పొందవలెననే ఆసక్తి, శ్రద్ధా, ఉన్నవారికి వారంతటవారు కోరితే, నారాయణ మంత్రం ఉపదేశం చేయవచ్చు. వారు దానిని జపమూ చేయవచ్చు.

ఈ కారణం చేతనే జగద్గురువైన శ్రీరామానుజల వారు ఆలయ గోపురం పైకెక్కి ఊరిలోని ప్రజలందరికి వినిపించేలాగా ఎలుగెత్తి, నారాయణ మంత్రాన్ని నగారావేసి మరీ చాటారు. తనగురువు ఎంతో రహస్యమైన మంత్రం అంటూ గుప్తంగా ఉంచుకొని అర్పించిన వారికి

దీన్ని ఇవ్వవలెనని చెప్పినాగానీ, ఇలా ఆయన సర్వులకూ దాన్ని ప్రకటించి చెప్పారు. గురు నియమం ఉల్లంగించినందుకు నరకప్రాప్తి కలుగుతుందని కోపించిన తమ గురువులతో శ్రీరామానుజులవారు ‘స్వామీ ! ఇన్ని వేలమంది ఈ మంత్రం వల్ల తరిస్తూ వుండగా, ఇటువంటి మంత్రరాజమును రహస్యంగా ఉంచడంకన్నా ఇంతమంది తరించి, నేనొక్కడినీ నరకానికి పోవడమే నాకు సమ్మతం! ’ అని తమ విశాలహృదయాన్ని ప్రకటించడమే గాకుండా, నారాయణమంత్రం యొక్క దివ్యమహిమను తన గురువు సహాతం ఆశ్చర్యపోయే లాగ ఈ జగత్తులో ప్రకటించారు. ఈ కారణంచేతనే అర్థత విషయంలో తరతమఖేదం లేకుండా అందరూ అర్పులు అని చెప్పడం. **మంత్రార్థము :** నారాయణ మంత్రము ‘ఓం’ అని ప్రారంభమై ‘నమః’ అని రెండక్కరములతో కూడి ‘నారాయణాయ’ అనే అయిదక్కరములచేత కొలవబడుచున్నది.

మనలోని పంచభూతములు ఈ శరీరాన్ని నిర్మాణం చేస్తున్నాయి ఇవే ఈ - అయిదక్కరములు ! ఈ శరీరమును అధిష్టించి ‘మనోబుద్ధులు’ అనే రెండు తత్వాలు జీవునిలోని అహంకార స్వరూపంగా ఈ శరీరాన్ని పాలిస్తున్నాయి. వీటిపైన మనస్సుకు అందక ఆత్మరూపంగా భాసించే పరమాత్మగా ‘ఓం’ అనే ప్రణవం వెలుగుతోంది. ఈ విధంగా ఈ మంత్రం మానవుని నిర్మాణాన్ని - మానవాత్మకోతో లింకు పెట్టబడిన పరమాత్మ యొక్క ఏర్పాటుగా తెలుపుతోంది.

నారాయణ మంత్రానికి వేద ప్రమాణము :

నారాయణ మంత్రాన్ని వేదం అతి విశదంగా విషులంగా వర్ణించడమే కాక ఆ మంత్రాన్ని ఎలా ఉచ్చరించాలో ఎలా జపించాలో పద విభాగంతో సహ వివరించింది. కృష్ణయజుర్వేదంలోని ఉత్తర నారాయణాను వాకంలో ఆ మంత్రం ఇలా చెప్పబడింది.

1. ఓ మిత్యగ్రే వ్యాహరేత్ - ‘ఓం’ అని మొట్టమొదట సస్వరంగా చెప్పాలి.
  2. నమ ఇతి పశ్చాత్ - దాని తరువాత ‘నమః’ అని నమస్కారం చెప్పాలి.
  3. నారాయణాయేతి ఉపరిప్షాత్ - నారాయణాయ అని చిట్టచివరగా చెప్పాలి.
- “ఓం నమో నారాయణాయేతి మంత్రః సర్వార్థ సాధకః” - ‘ఓం

నమో నారాయణయ' అను మంత్రం సర్వ పురుషార్థములనూ సాధించకలిగిన ఏకైక ఉపాయము - అని సృష్టింగా చెప్పింది వేదం ! ఇందులో సర్వార్థసాధకము అంటే మనిషికి కావలసిన చతుర్విద్ధ పురుషార్థములు ! అంటే ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములు. ధర్మాన్ని ఆవరించడానికి కావలసినది ధనము. ఆ ధనముతో కోరికలు తీర్చుకొని వాంఘారహితుడైన తరువాత చివరి పురుషార్థముగా మోక్షమును పొందే ఆఖరి పురుషార్థమే ముక్తి ! ఈ నాలుగు పురుషార్థములనూ ముక్తితోసహి ప్రసాదించగలదే శ్రీమన్నారాయణ మంత్రము. అని పై వేదవాక్యముల యొక్క తాత్పర్యము.

అష్టాక్షర కల్పం కాశ్యపజ్ఞానకాండలలో మంత్ర బీజాక్షరములు ఇలా విషించబడ్డాయి.

1. ప్రథమం - 'ఓం'కారః : ఆది బీజం, ఓంకార రూపుడే పరమాత్మ పరాత్మపుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు, పద్మానంద స్థితుడు, సహస్ర శీర్షములతో సహస్రాక్షములతో సహస్రబాహువులతో, శ్రీవత్సాంకిత అలంకారములతో దివ్యాభరణములు ధరించినవాడు, జ్యోజ్యల్యమానంగా వెలిగే కిరీటమును శిరస్సున ధరించినవాడుశంఖము, ఖడ్గము, శక్తి, చక్రము, శార్ణజము, పాశము, ముసలం మొదలగు ఆయుధములు ధరించినవాడు, సర్వ దేవతలచే నమస్కరింపబడే పరమపురుషుడే ఈ ఓంకార బీజానికి అధిదేవత.

2. ద్వితీయం - 'ఔ'కారః : రక్తవర్జముతో, 3 శరీరములు ధరించినవాడు, ఆరుభుజములతో, పొట్టిదైన నాదం, జ్ఞానప్రదుడు, పాశములను ఛేదించేది. మహాకాయముతో లంబోదరంతో, సృవ, కూర్చులతో సమాయుక్తమైన ఈ 'ఔ'కారానికి కపిలుడు అధిదేవత.

3. తృతీయం - 'మ'కారః : విసర్గతోకూడినది. అహంకారజనితమైనది. కుండెందు తుహినాకారముతో శాస్తరూపంతో రెండు భుజములు కలిగి, జటావల్మముతో రక్తాబ్జమధ్యమున యోగానన సమన్వితమైన బృహద్యుజములతో సత్య, రజ, తమో గుణములతో కూడిన ఈ మకారానికి 'విరించి'- బ్రహ్మ అధిదేవత.

4. చతుర్థం - నకారః : ధూమ్రవర్జంతో, చతుర్యుఖములతో, చతుర్భుజములతో, కూర్చు, మాలా సంయుక్తమై స్ఫురీక పీరముపై ఆసినయైన, శంఖానాదం, ముక్తినిచేంది అయిన ఈ నకారానికి ప్రజాపతి అధిదేవత.

5. పంచమం - 'ర' కారః : అగ్నిశిఖల ఆకారముతో, పురుషరూపంలో, ఏకముఖంతో, శాయమాంబరం ధరంచి, రెండు భుజములతోకూడి, శిఖయందు అమృతంతో, స్వరిత నాదంతో, కూడిన ఈ 'ర'కారానికి అగ్ని అధిదేవత.

6. షష్ఠం - 'య' కారః : ప్రకృతి స్వరూపిణియైన శ్రీదేవి, పద్మాసనస్థరాలు, అనుదాత్తనాదంతో సువర్జకుంభము ధరించి కర్మాభరణములతో, అందమైన కనులతో, అత్యంత సుందర వదనంతో, శ్వేతవప్రదారిణి, రెండు భుజములలో పద్మము, పుష్పములు ధరించినది. రత్నతయములు, సర్వవిధులతో పరివృతమై సర్వైశ్వర్య ప్రదమైనది. దారిద్ర్య అంధ కారములను నాశనము చేయునటువంటి శక్తిబీజమైన శ్రీదేవియే 'య'కారానికి అధిదేవత.

7. సప్తమం - 'ణ'కారం : క్షేత్రజ్ఞుడు, చతుర్యుజుడు, హలాయుధము ధరించినవాడు, వసుప్రదుడు, పురుషరూపధారి అయిన విషించే ఈ 'ణ'కారానికి అధిదేవత.

8. అష్టమం - 'య'కారః : ప్రాణరూపమైనది, రజతప్రభం, ధ్యానరూపం, ప్రాస్వసిద్ధికరం. వృధివియంతటా వ్యాపించి యుండునది అగు ప్రాణమే ఈ 'య'కారానికి అధిదేవత.

అధర్యణ రహస్యం పూర్వతాపనీయాపనిషత్తు ప్రథమఖండంలో నారాయణ అష్టాక్షర మంత్రమూర్తిని ఈవిధంగా విషించారు.

తో : భూమిరాప స్తుధా తేజో వాయురాకాశ చంద్రమాః | సూర్య స్తుధా చేతి మూర్తయ శాచ్ఛ కీర్తితాః !

ప్రథమం	-	పృథివీ రూపం
ద్వితీయం	-	ఆప (జల)రూపం
తృతీయం	-	తేజ (అగ్ని)రూపం

చతుర్షం	-	వాయురూపం
పంచమం	-	ఆకాశరూపం
షష్ఠం	-	చంద్రరూపం
సప్తమం	-	సూర్యరూపం
అష్టమం	-	యజమాని రూపం

శ్లో ॥ అకారోకార మకార నాద బిందు కలానుసంధాన ధ్యాన అష్టవిధాః అష్టాకారం భషతి

అకారః	-	సద్గోజాతం
ఉకారః	-	వామదేవం
మకారః	-	అఘోరం
నాదః	-	తత్పురుషం
బిందు	-	ఈశానం
కళ	-	వ్యాపకం
అనుసంధానం	-	నిత్యం
ధ్యానం	-	బ్రహ్మ

సర్వవ్యాపకో అష్టాక్షరః - ఈ అష్టాక్షరీ మంత్రం సర్వవ్యాపకమైనది.

విశ్వమూర్తి - యోగమూర్తిగా అంతర్యామి :

శ్రీమన్నారాయణుడు సర్వవ్యాపిగా బైటవిశ్వంలోనే వ్యాపించడం కాకుండా మనలోపల కూడా వ్యాపించి మనలోని సూక్ష్మ శరీరంలోని షట్టుక్రములూ, నాడులలోపల కనిపించే అనేక దివ్యదర్శనాల రూపంలో వ్యాపించి ఉన్నాడు ! ఇలా లోపల బయటా కూడ వ్యాపించడం వల్ల అంతర్యామీ, బహిర్యామీ అయివుండి “అంతర్పహిశ్చ తత్పర్యం వ్యాప్య నారాయణః స్థితః - అని వేదంలో చెప్పిన నారాయణమూర్తిగా మనకు గోచరమవుతున్నాడు. లోపలా బయటా ఇలా వ్యాపించి వుండే వాడే నారాయణుడు ! అందువలన ఈ నారాయణ మంత్రానికి పరదేవత శ్రీమన్నారాయణుడు అని చెప్పుటకు కారణము !

శ్రీమన్నారాయణుని ఎనిమిది భుజములలో ఎనిమిది ఆయుధములు.

1. శంఖము, 2. చక్రము, 3.గద, 4.ధనుస్సు , 5.ఖడ్గము, 6.పద్మము.

7. చర్మము. 8. పాశము.

శ్రీమన్నారాయణుని ఈ ఎనిమిది ఆయుధములు ఎనిమిది భుజములలా ఎనిమిది అక్షరములు (అష్టాక్షరీ మంత్రములోనివి) చెప్పబడినవి. ఎనిమిది ఎందుకు అంటే బయటి సృష్టి అంతా అష్టదిక్కుల యందు వ్యాపించి ఉండటం వలన - నారాయణుని భుజములు బయటకు కనిపించే అష్టదిక్కులనూ సృష్టించి, నిలిపి వుంచుతాయి కనుక !

ఈ అష్టదిక్కులనూ పరిపాలించే దేవతలే అష్టదిక్కాలకులు. వీళ్ళు. 1. అగ్ని, 2. ఇంద్రుడు, 3. వాయువు. 4. వరుణుడు, 5. కుబేరుడూ 6. ఈశానుడు, 7. నిర్వతి, 8. యమధర్మరాజు.

ఈ ఎనిమిది మంది దేవతలూ సృష్టిని పరిపాలిస్తూ, ఎనిమిది దిక్కులూ శ్రీమన్నారాయణుని ఎనిమిది బాహువులలో ధరించిన ఎనిమిది ఆయుధాలుగా ప్రకాశిస్తూ వుంటారు. ఈ నారాయణుడే మనిషిలోపల కూడా వుంటాడు. గనుకనే ఆయన యొక్క ఎనిమిది భుజములూ మానవ శరీరంలో కూడా జీవాత్మ రూపంలో వ్యాపించి వున్నాయి. ఇవి బయట పంచమహాభూతములనూ దర్శించే - పంచేంద్రియములూ, అహంకారము, ఖుఢ్హి, అవ్యక్తము (ఆత్మ). ఈ ఎనిమిది నారాయణుని అంతర్విభూతులు., నారాయణ యంత్రంలో కూడా ఎనిమిది కోణాలలో ఈ ఎనిమిది భుజాలు వర్ణిస్తారు.

అష్టవిధ ప్రకృతి :

బయట మనచుట్టూ వుండే ప్రకృతి కూడా అష్టవిధ ప్రకృతిగానే ఏర్పడి ఉండటం వల్ల దాన్ని విష్ణుమాయగా వర్ణించారు. (మమ మాయా దురత్యయా) ఇదే దైవి ప్రకృతి ! అంటే దైవానికి మాత్రమే లోబది జీవులందరినీ మాయతో బంధించే ప్రకృతి స్వరూపిణి, ఈమెయే శ్రీమహాలక్ష్మీ! అందుకే ఈ ప్రకృతిలో కూడా “అష్ట లక్ష్మీలే” (ఎనిమిది) ఉన్నారు.

ఈ అష్టవిధ ప్రకృతిని శాస్త్రాలలో శ్రీమన్నారాయణుని ఆశ్రయించుకుని ఉండే శ్రీమాతగా ఎనిమిది అంశములతో, ఎనిమిది బాహువులతో ఉండటం వల్ల ‘ప్రకృతిమాత’గా ‘నారాయణి’ అని వర్ణించారు.

సర్వమంగళ మాంగళ్యే శివే సర్వాధి సాధకే !

శరణ్య త్రైవికే దేవీ నారాయణి నమోస్తుతే !!

అందుకే ఈ నారాయణ మంత్రానికి పరదేవత శ్రీమన్నారాయణుడు. అధిష్టాన దేవత శ్రీదేవి అయిన మహాలక్ష్మీ దేవత.

నారాయణ మంత్రంలో ఆరవ అక్షరమైన ‘య’కారం ప్రకృతిరూపమైన శ్రీదేవిగా చెప్పబడినది. - దీనినే శక్తి బీజముగా, సర్వశ్వర్య ప్రదమైనదిగా, దారిద్ర్య అంధకారములను నాశము చేయునదిగా వేదము (కాశ్యపజ్ఞానకాండ)లలో చెప్పబడినది.

నారాయణ మంత్రానికి అర్థం :

ఓం నమో నారాయణాయ అనే అష్టక్షరీ మంత్రంలో మొదటి బీజాక్షరం ‘ఓం’! ఇది జీవాత్మ - పరమాత్మల స్వరూపాన్ని తెలుపుతుంది.

‘ఓం’ కార రూపమైన ప్రణవాన్ని అనుసంధానం చేయడం వలన జీవాత్మ స్వరూపమూ, విరాట్పురుష స్వరూపమూ కూడా గోచరిస్తాయి.

‘ఓం’ అనే ప్రణవం అ, ఉ, మ అనే మూడాక్షరముల సమిష్టి రూపము. ‘అ’ అంటే పరమాత్మ తత్త్వము - నారాయణుడు. ఈ నారాయణుడు సర్వరక్షుడు ! సర్వమునకు ఆధారం ! సర్వమునకూ కారణము ! సగుణమూర్తి చేతనాత్మకమైన మూలప్రకృతి శ్రీ సమేతుడు !

‘ఉ’ అంటే ప్రకృతి (మాయ) లక్ష్మీ.

‘మ’ అంటే పరమాత్మ ప్రకృతుల పరిణామ విశేషమైన జీవాత్మ.

అ + ఉ + మ = ఓం పరమాత్మ + ప్రకృతి + జీవుడు = సృష్టిం శబ్ద బ్రహ్మము) నారాయణుడు + లక్ష్మీ + జీవాత్మ.

జీవాత్మకు పరమాత్మకు పరిధి ప్రకృతి.

అక్షరాల్లో ‘అ’ ఎలా అయితే మొదటి అక్షరమో సృష్టిలో ‘అ’కారంతో సూచించబడే మొదటిది పరమాత్మ. ఈ పరమాత్మ ప్రకృతిలో చైతన్యంగా ప్రవేశించి - జ్ఞానస్వరూపమైన జీవాత్మగా మారింది.

ఈ పరమాత్మ - ప్రకృతి-జీవుల సమిష్టి రూపమే శబ్దబ్రహ్మము! లేక సృష్టి అనబడే విశ్వము !

సమః అనే ఈ రెండక్షరాలూ అహంకారాన్ని, మమకారాన్ని వదిలిపెడితే జీవుడు కర్మ నుండి విముక్తుడై నారాయణ తత్త్వాన్ని పొందుతాడనే

రహస్యాన్ని తెలుపుతాయి. ఇదే నారాయణప్రాప్తికి ఉపాయము. అంతేకాదు ఈ నమః అనే పదము ‘ నా రక్షణకు నేను కాదు - నారాయణుడే నాకు రక్ష’ అని శరణాగతిని కూడ బోధిస్తుంది.

నారాయణాయ - నారాణాం ఆయనం యః అంటే నారములకు అయనం నారాయణుడు. నిత్యములైన - ప్రకృతి గుణత్రయము, పంచభూతాదులకు ఆధారము, రక్షకుడు, పొందదగినవాడు నారాయణుడే.

నారాయణ శబ్దంలో ‘ర’ అనేది అగ్నిబీజం. ‘య’ అనేది వాయుబీజం, వాయువులోంచి అగ్ని పుట్టింది. ఇదే విషయం నారాయణ ఉత్తర తాపనీయోపనిషత్తు ప్రథమఖండంలో ఈ విధంగా చెప్పబడింది.

‘ఆకాశాద్వాయః, వాయోరగ్ని, అగ్నేరాపః, అధ్యః పృథివీ, పృథివ్యా ఓషధయః, ఓషధిభోయః అన్నం, అన్వాత్పురుషః నారాయణ పురుష ఏవేదగం సర్వం ’ అని.

వాయువు అగ్ని కలిస్తే జ్యోతిస్వరూపము. అంటే నారాయణుడు జ్యోతిస్వరూపము. ‘నారాయణః పరంజ్యోతిరాత్మా నారాయణః పరః’ అనే నారాయణ సూక్తమే ఇందుకు ప్రమాణము. వ్యాపకత్వము స్వర్ఘ అనేవి వాయువు యొక్క లక్షణాలు. ఈ రెండు లక్షణాలతో పొటు తేజస్వును కలిగి ఉండేది. అగ్ని. అందువల్ల జ్యోతి స్వరూపుడు అయిన నారాయణుడు సర్వవ్యాపకుడూ, చైతన్యమూర్తి ! అనుభవించడానికి, ధ్యానంలో దర్శించడానికి అనువైన సచ్చిదానంద స్వరూపమైన పరంజ్యోతి ! అందుకే నారాయణ మంత్రాన్ని వ్యాపకమంత్రం అన్నారు. నారాయణ మంత్రం అనుష్టించినపుడు ఒక రకమైన దివ్యస్వర్ఘతో శరీరం గగుర్చొచ్చి, ఆనంద బాష్పాలు రావడం, అలోకికమైన వెలుగు కనపడటం, శరీరం తేలిపోతున్నట్లుండటం యోగమిత్రులకు అనుభవసిద్ధమే !

నారాయణ శబ్దంలోని ‘అయనం’ అనే భాగం ఉపాసకుడికి దొరికే ఘలితాన్ని సూచిస్తుంది. ఈ ఘలితం ఏమిటంటే రక్షణ - నారాయణ తత్త్వానుభూతి - సాయుజ్యం (పొందదగినది)

జీవుడికి నిర్దియించబడిన లక్షణం ‘నిస్వార్థసేవ’ :

అష్టక్షరీ మంత్రంలో నారాయణ శబ్దం చతుర్థి విభక్తిలో వుంది.

‘నారాయణాయ’ అంటే నారాయణుని ‘కొరకు’ అని ఈ చతుర్థి విభక్తి. ఓం కారముచే సూచించబడే జీవుడూ, జీవుడికి ప్రతిరూపమైన విశ్వమూ నారాయణునికొరకే అని తెలుపుతుంది. అంటే ఈ విశ్వంలోని గ్రహాలూ, చెట్లు, నదులూ, ఓషధులు, గోవులు ఏవైతే స్వార్థం చూసుకోకుండా నిష్పామబుద్ధితో తమతమ విధులు నిర్వర్తిస్తున్నాయో, అలాగే జీవుడు కూడా నిస్వార్థతతో తన విధులను నారాయణుని కొరకు అంటే నారాయణ స్వరూపులైన ఇతర జీవుల కోసం నిర్వర్తిస్తూ జీవించాలని అంటూ నిస్వార్థసేవ జీవుడికి నిర్ణయించబడిన లక్షణం అని తెలుపుతుంది.

ఓం నమో నారాయణాయ :

అంటే ఏమేమి స్పృహిస్తున్నాయో ఒకసారి గుర్తు తెచ్చుకుండాం.

1. ఈ మంత్రంలో ఎనిమిది అక్షరములు అష్టప్రకృతులు గల పరమాత్మని స్పృహింపచేస్తాయి.
2. ఈ మంత్రం జీవాత్మ పరమాత్మల స్వరూపాన్ని - జీవాత్మ పరమాత్మ స్థితిని పొందే ఉపాయాన్ని, నారాయణ ఉపాసనవల్ల లభించే ఫలితాన్ని తెలియజేస్తుంది.
3. జీవాత్మ = మాయచే కప్పబడిన పరమాత్మ చేతన + మాయ (ప్రకృతి) + జీవుడు = విశ్వము అ+ఉ+మ= ఓం నారాయణ ఏవ జీవః - శేషత్వము జీవుడికి, మాయకి అతీతమైనది పరమాత్మ ! (నారాయణ తత్త్వము)
4. ఓం నమో నారాయణాయ = శుద్ధబ్రహ్మ స్వరూపుడైన నారాయణునికి నమస్కారము. అనగా శబ్ద బ్రహ్మమునకు అంతర్యామి అగు పరమాత్మకు నమస్కారము.
5. ఓం నమో నారాయణాయ = శబ్ద బ్రహ్మత్వకమైన జీవాత్మ నారాయణుని కొరకేగాని తనకొరకు (స్వార్థమునకు) కాదు.
6. పరమాత్మతత్త్వమునకు ఉపాయము మాయను అతిక్రమించుట! అహంకార, మమకార విసర్జన వల్ల మాయను అతిక్రమించాలి.
7. నారాయణ తత్వప్రాప్తికి, నిస్వార్థసేవ జీవునికి నిర్ణయించబడిన విధి (దాస్యము)

8. జీవుడు తనను తాను రక్షించుకోలేదు. శరణాగతి (నారాయణుని) మించిన రక్షణోపాయము లేదు. ఈ అష్టాక్షరీ మంత్రాన్ని మనసం చేయడం ద్వారా మనల్ని ఆవరించుకున్న ఆరు రకాల భ్రాంతులు తొలగిపోతాయి. అవి.

1. శరీరమే ఆత్మ అనుకొనే భ్రాంతి.
2. నన్ను నేనే రక్షించుకోగలననే భ్రాంతి.
3. నేను స్వతంత్రుడను అనే భ్రాంతి.
4. చిల్లర దేవుళ్ళకి, దేవతలకీ దాసుడననే భ్రాంతి.
5. బంధువులు కాని వారిని (శారీరకంగా బంధువులు లేనివారిని) బంధువులుగా తలచే భ్రాంతి.
6. తన ఉనికికి తగిన ప్రవర్తన లేకపోవడం.
అంటే తమ పరమాత్మతత్వాన్నికి శేషభూతుడననే, నిస్వార్థసేవ, నిష్పామ కర్మలు తన విధులు. అవి మరచి స్వేచ్ఛగా ఐహిక భోగాలలో మునిగి తేలడం.
- నారాయణ మంత్రానికి సంపూర్ణమైన అర్థము: నారాయణునికి తప్ప ఎవరికి తెలియదు.

అర్థం తెలిసినా తెలియకపోయినా, ఆర్తితో అష్టాక్షరీ మంత్రాన్ని అనుసంధిస్తే, తన ఉనికిని మనం గుర్తించినా గుర్తించకపోయినా నిత్యం మనలో వుండి మనల్ని రక్షిస్తున్న నారాయణుడు మనల్ని తప్పక రక్షించి దారిచూపి అనుగ్రహిస్తాడు.

ఈ మంత్రంలోని శబ్ద శక్తి అమోఘము, అద్వైతీయమూ ! పరమదయాఖుపూ, ఆశ్రితజనరక్షకుడూ ఐన నారాయణుడే శరీరం ధరించిన సద్గురువు. గురువరణములే నారాయణుని చరణ ద్వయము. గురు అనుగ్రహమే నారాయణుని అనుగ్రహము. (పుభవార్త ప్రతిక సౌజన్యంతో)

6వ సదస్సు

6వ జ్ఞాన సదస్సు అక్షోబరు 31వ తేది నుండి నవంబరు 4వ తేది వరకు ఆశ్రమములో జరుగును. విషయము ప్రశ్నాపనిషత్తు.

మాతృదేవోభవ

- ఆచార్య కె. సర్వోత్తమరావు, తిరుపతి

వాల్మీకి రామాయణంలో అయోధ్యాకాండలో తన వెంబడి రావడానికి సిద్ధమయిన సీతతో శ్రీరామచంద్రుడు

‘యత్తితయం తత్త త్రయోలోకాః పవిత్రం తత్సమం భువి నాస్య దస్తి శుభాపాంగే’ తేనే దమభిరాధ్యతే ॥

అన్నాడు. “మాతా పితృసేవనమునకు సత్యపాలనంగాని, దానమానాలు గాని, భూరిదక్షిణలతోడి యజ్ఞాచరణములు గాని సాటిరావు. ఈ సేవానిరతులు క్రమంగా దేవలోకం, గంధర్వలోకం, గోలోకం, సత్యలోకం తదితర లోకాలను చేరుకొంటారు. మాతాపిత సేవారతులకు ధనధాన్యాలు, వివిధ విద్యలు, పుత్రులు, సమస్త సుఖాలు చివరకు స్వర్గ లాభం కరతలామలకం” అన్నాడు. ఆలాగే మహాభారతంలో శాంతిపర్వంలో ప్రథానవక్త భీషమ్మడు. ప్రథాన ట్రోత ధర్మరాజు. అంపశయ్యాపై పడుకొన్న భీషమ్మడు తన కెదురుగా ఆసీనుడయిన ధర్మరాజుకు అనేకాంశాలు బోధించే సందర్భాలలో ధర్మరాజు తనకు కలిగిన సందేహాల స్ఫోరం భీషమ్మని ఎన్నో ప్రశ్నలడిగాడు. గాంగేయుడు ఆ ప్రశ్నలన్నింటికి విశదంగా సమాధానం చెప్పాడు. ఆ ప్రశ్నోత్తరమాలికలో 53 ప్రశ్నలున్నాయి. ఆ ప్రశ్నలలో 32వ ప్రశ్న.

ధర్మంబుల బహుశాఖలు గలిగియుండు, నన్నియు నన్పణింప వచ్చునే ? యెయ్యది యాచరించి పురుషుం దైహికాముప్పిక సుఖంబులం బొందును ? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానంగా మందాకినీనందనుడు ‘విను తల్లియును దండ్రియును గురుండును సేవ

నీయులు సద్ధుక్తి నిత్య నిరతి

వారలఁ గొలుచుచు వారెద్ది సెప్పిన

నది యాచరించుట యథిక ధర్మ

మాగమత్తయమును సగ్గిత్తయంబు లో

క్రత్తయంబును దేవతాత్రయంబు

నను వస్తువులు వారలందును జనని గౌ

రవమున నెక్కుడు రాజవర్య

యా జగంబున దివమునం బూజవదయు

మాతృభక్తుండు పితృభక్తిమానసుండు

నట్ల యవ్యయానంద సంప్రాపణంబు

గురుపదాబ్జ సమాధకుండుఁ గాంచు

అని సమాధానం చెప్పాడు. ఈ పద్యానికి ఆచార్య దావులూరి

కృష్ణకుమారి గారు

“ ధర్మరాజా ! వినుము. తల్లి, తండ్రి, గురువు ఈ ముగ్గురూ నిత్యం సేవించవలసినవారు. ఎంతో భక్తితో వాళ్ళకు సేవలందిస్తూ వారేది చెప్పితే దానిని ఆచరణలో పెట్టడం ఉత్తమధర్మం. ఈ ముగ్గురు వేదత్రయంవంటివారు. త్రేతాగ్నులవంటివారు. ముల్లోకాలవంటివారు. త్రిమూర్తుల వంటివారు. వీరిలో తల్లికే ఎక్కువ గౌరవం. తల్లిదండ్రుల మీద అభిమానం కలవాడు ఇహపర లోకాలలో గౌరవించబడతాడు. గురువును సేవించుకొనే వాడు అవ్యయానందాన్ని పొందువాడు ” అని తాత్పర్యం ప్రాశారు.

ఈ పద్యంలోని ‘ఉపమలు’ ప్రశ్నించడానికి అట్టితమయినవి. సనాతన ధర్మపరులు ఆక్షేపించలేనివి. సామాన్యాలకు అంగీకారమయినవి. వీటి స్వరణ, ఉపాసన, ధ్యానం, సేవనం ఇహపర సాధకం. మహాభారతం యక్క ప్రశ్నలలో భూమికంటే గొప్పది ఏది అని ప్రశ్న. ధర్మరాజు ‘తల్లి’

అని సమాధానం చెప్పాడు. ఆకాశంకంటే ఎత్తుయినది ఏది అని అంటే ‘తండ్రి’ అని జవాబిచ్చాడు. ఈనాడు సమాజంలో కొరవడుతున్న మాతృభక్తి, పితృభక్తి ఆచార్య భక్తిని మరల అంతరంగ మథనంతో పునరుజ్జీవింప చేయవలసిన అవసరముంది.

జానపద రామాయణ కథలలో - శ్రీరాముడు పాలుతాగక మారాం చేస్తుంటే, చంద్రుడే కావాలని పట్టబడుతుంటే, తల్లి పాలలో చంద్రబింబాన్ని చూపి ఏదుపు మాన్మించిందనే సన్నివేశముంది. అలాగే అస్తుమయ్య పాటలలో కూడా - యశోద చందుమామ పాటపాడి కృష్ణునికి గోరుముద్దలు తినిపిస్తుంటే కన్నయ్య చంద్రునికి కనుసైగ చేశాడట. నింగిలోని జాబిల్లి నేలమీద సాఙ్కాత్కురిస్తే యశోద నివ్వేర పోయిందనే సన్నివేశముంది. ఇలాంటి రసవత్తర సన్నివేశాలను బాలబాలికలకు, తల్లులకు గుర్తు చేయవలసిన అవసరమెంతో వుంది.

చదవండి ఔ చదివించండి - రామాయణ రత్నాకరము

ఇది వాల్మీకి రామాయణంలోని ముఖ్య ముఖ్య శ్లోకాలను ఏరి కూర్చి పూజ్య శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరిస్వాములవారిచే ప్రతి శ్లోకానికి తాత్పర్యం ప్రాయబడినది. వే ముద్రణ. ఇందు శ్రీరాముని సంబంధించిన సప్తర్షులు, వాల్మీకి, హనుమంతుడు, బ్రహ్మ, శివుడు, ఇంద్రుడు, వ్యాసాదుల స్తోత్రాలు 18, శ్రీరామకవచం, శ్రీరామ గాయత్రి, రాయణ చూర్ణిక, ఆదిత్య హృదయం, రామరక్షాసోత్రం, రామగీత, శ్రీరామ హృదయం వగైరా 35, ఉపోధాతం వగైరా 200 పేజీలు, బాలకాండ నుండి ఉత్తరకాండ వరకు 7 కాండలు 405 పేజీలు మొత్తం 1/8 డెమ్మా 869 పేజీల గ్రంథం. తివర్ణ ముఖచిత్రంతో వెల రూ.300/-లు మాత్రమే. వెంటనే వివరాలకు శ్రీ శుక్రబ్రహ్మత్రముము, స్వామి విద్యాప్రకాశానందనగర్, శ్రీ శుక్రబ్రహ్మత్రముము (పోస్ట్) , శ్రీకాళహస్తి, పిన్ - 517640, ఫోన్ : 08578- 222239కు త్రాయండి.

పుష్పదంత విరచిత శివమహిమ్మ స్తోత్రమ్

(గత సంచిక తరువాయి) శ్రీ మధుసూదనసీటీక - తదనువాదం

- అనువాదకులు శ్రీ బ్రహ్మవిద్యానందగిరి స్వాములవారు మ.టి.- అతీతేతి । పూర్వోక్తం సంబోధనమావర్తనీయమ్ తవ మహిమా సగుణో నిర్మణశ్చ వాజ్ఞనసయోః సన్ధానం విషయత్వమతీతో 2తిక్రాన్తఃః వ శబ్దోత్తు వధారణే అతీత ఏవేత్యర్థః । అనస్తత్వాన్నిర్మర్చుకత్వాపు । తథా వ శ్రుతిః “యతో వాహో నివర్తనే అప్రాప్య మనసా సహ” ఇతి । వాగవిషయత్వే తత్త శ్రుతేః ప్రామాణ్యం న స్వాధిత్యాశబ్దు ఆహా । యం ప్రశ్నిరప్యపోరుపేయ్యపి వేదవాణి చకితం భీతం యథాస్వాత్మధా అభిధత్తే తాత్పర్యేణ ప్రతిపాదయతి । సగుణపక్షే కించిదప్యయుక్తం మా భూదితి, నిర్మణపక్షేతు స్వప్రకాశస్యాన్యాధీనప్రకాశతా మా భూదితి భయమ్ । కేన ప్రకారేణ । అతద్వా వృత్యా, సగుణపక్షేన న తద్వాపృత్తిరతద్వాపృతిస్యుా అభేదేనేత్యర్థః । “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ”, “సర్వకర్మా సర్వకామః” ఇత్యాదినా సర్వభేదేనైవ భగవత్తుం ప్రతిపాదయతి న త్సైక్తేకశో మహిమానం వదతీత్యర్థః నిర్మణపక్షే తు నతత అతత అవిద్యాతత్పార్యాత్మకముపాధిద్వయమితి యావత్తి తద్వాపృత్యా తత్తరిత్యాగేన జహదజహల్లక్షణయేత్యర్థః । మాయా విద్యోపహిత చైతన్యశక్తం తత్పదం, తత్పార్య బుద్ధుపహితచైతన్యశక్తం త్వం పదముపాధిభాగత్యా గేనాసుపహిత చైతన్యశక్తం స్వప్రకాశమపి తదాకారవృత్తిమాత్ర జననేన అవిద్యాతత్పార్య నివృత్యా బోధయతీవేతి న తావతా వాగ్వప్యయత్వం ముఖ్యం తస్యేత్యర్థః అత ఏవ స తార్పుశః సగుణో నిర్మణశ్చ మహిమా కస్య స్తోత్రమ్యః । కర్తరి పట్టి । న కేనాపి స్తోతుం శక్య ఇత్యర్థః సగుణస్య స్తోత్రప్యత్వాభావే హేతుమాహా । కతివిధగుణః కతివిధా అనేకప్రకారా - గుణా యత్త స తథా । అనస్తత్వాదేవ న స్తుత్యర్థః ఇత్యర్థః ।

నిర్గణస్య స్తోత్వాత్మాభావే హేతుమాహ । కస్యవిషయ ఇతి । న కస్యాపి విషయః నిర్దర్శకత్వాత్ । అత ఏవావిషయత్వాను స్తత్వర ఇత్యరః । సగుటో జ్ఞేయత్వేత్తు ప్యసన్తత్వాత్, నిర్గణస్తేకరూపోత్తు పి జ్ఞేయత్వాభావాన్నస్తత్వేత్తర్పి స్వమతిపరిణామావధి గృణన్నితి పూర్వోక్తం విరుద్ధేత్తేత్వతాప-పదేత్వితి । అర్వాచినే నటివే భక్తానుగ్రహర్థం లీలయా గృహీతం వృషభ పినాకపార్వత్యాదివిశిష్టే రూపే కస్య విదుషో మనో న పతతి నావిశతి, కస్య వచో నావిశతి । అపితు సర్వస్యాపి మనో వచశ్చ విశతీత్వర్థః తత్త హిరణ్యగర్భస్యాస్యదాదేశ్చ సమమేవ స్తుతి కర్తృత్వమితి న పూర్వాపరవిరోధః । హరిపక్షేత్తు ప్యేవమ్ ।

పిణ్ణి కెఱ్యాక్షి ?

ములను హరించు (నాశనము జేయు) హే మరియు నిర్దర్శస్యరూపమగుటవలన నీ మ వాణి మరియు మనస్సునకు విషయము గానిది. (తెలియబడనది, అందనిది). అట్టే “మనస్సుతో సహిత ఆచాగ్రథైష్టోత్రమశాపుత్తునిప్రపరిషీలక తిరిగివచ్చుమన్వి” (తె.ఉ.) అని ప్రతి గూడ చెప్పుచున్నది. ఒక వేళ “హాక్కు చేత (శబ్దముచేతు) తెలియబడనిచో శబ్దరాశిరూపవేదమునకు అప్రామణ్య రూప దోషము ప్రసక్తమగును గదా” అని శంకించినచో సమాధానము చెప్పబడుచున్నది. అపోరుపేయమగు వేదము గూడ నీ విషయములో భయము జెంది “అతద్వాపృతి” చేత తన యొక్క తాత్పర్యము (అభిప్రాయము)ను ప్రతిపాదించినది. “నగుణ వక్షములో ఏవైన అయోగ్యవర్ణన జరుగగూడదని; నిర్గణపక్షములో స్వప్రకాశ పరమాత్మ పరప్రకాశము (అన్య ప్రమాణముచే తెలియబడునది)గాగూడదనునదియే ప్రతి యొక్క భయము.

వేదమాత పరమాత్మవిషయంలో ఏప్రకారముగా తనయొక్క తాత్పర్యమును ప్రతిపాదించింది? చెప్పబడుతుంది. ఆతద్వాపృతా

“ఈ సమస్త జగత్తు బ్రహ్మమే”, “బ్రహ్మము సర్వకర్మలు సర్వకామనలు గలవాడు”. ఈ ప్రకారముగా సర్వము భగవంతుని విభూతి (విస్తారము) అని చెబుతూ పరమాత్మచే వ్యాప్తమై అభిస్ముఖే ఉంది అంటూ సగుణ పక్షములో ప్రతిపాదించింది. ఒక్కటొక్కటోగా పరమాత్మయొక్క మహిమను చెప్పకుండా సర్వము బ్రహ్మమే అని విధిముఖంగా చెప్పింది. (మత్తుస్తు పరతరం నాన్యత్తించిదస్తి)

నిర్గణపక్షములో - అవిద్యా తత్త్వార్థరూప ఉపాధిద్వయపరిత్యాగ పూర్వకముగా పరమాత్మను భాగత్యాగలక్షణచే బోధించినది. మాయాపాధిక చైతన్యము (తత్త్వమసిమహావాక్యములో) తత్పదవాచ్యము. మాయాకార్యమగు బుద్ధాద్యుపాధిక చైతన్యము త్వం పదవాచ్యము (శక్యార్థము) బ్రహ్మభిస్ముగు (ఆతప్రాపమగు) మాయ మరియు మాయాకార్యమగు బుద్ధాదుపాధి ద్వయమును వ్యాప్తి(వేరు) చేస్తూ అపశిష్ట శుద్ధచైతన్యము (స్వప్రకాశైక చైతన్యము) పరమాత్మ - అంటూ నిషేధముఖముగా జీవేశ్వరైక్యమును ప్రతిపాదించినది. ఇట్లు సర్వోపాధివినిర్మిక ప్రత్యగభిస్మ పరమాత్మ విషయక “అహం బ్రహ్మస్మి” అనుచరమవ్యతి మాత్రమునుత్పన్నము చేసి, ‘వృత్తివ్యాప్తి’ చేత అజ్ఞానతత్త్వార్థ నివృత్తి ద్వారా “ప్రతిబోధించినట్లు ప్రతీతి” అగుచున్నది. (శ్లో॥ తత్త్వమస్యాది వాక్యోత్త సమ్యగ్గిజస్మమాత్రతఃః అవిద్యాసహకార్యాణ నాసీదస్తి భవిష్యతి॥) ఇంతమాత్రముచే పరమాత్మకు వాగ్యపయత్వము (వాణిచేత తెలియబడుట) సంభవించదు. ముఖ్యవృత్తిచే కాకుండా లక్షణావృత్తిచేత తెలియబడుచున్నది. మరియు వేదమునకు అజ్ఞాత జ్ఞాపకత్వ రూప ప్రామణ్యత కూడ సిద్ధించినది.

గంధర్వ రాజు అందువలన నీ యొక్క సగుణ మరియు నిర్గణస్యరూపమహిమను ఎవరు స్తుతించగలరు? అనంతగుణములు గలిగియున్నందున నీ సగుణస్యరూపమును

వర్షించుటకు శక్యముకాదు. (“నాస్త్యనో విష్టరస్యమే, నానోత్తస్తిమమ
దివ్యానాం విభూతీనామ్” (గీత) ఇత్యాది వచన ప్రమాణములు) మరియు
ప్రత్యక్షాది ప్రమాణములకగోచరుడవు. నిర్ధర్యక స్వరపుడవుగావున
నీ నిర్గం స్వరూపము గూడ అవర్జనీయము. (“కేవలో నిర్గంశ్చ”
“అప్రమేయమనాద్యం చ”, “అనాశినోత్తప్రమేయస్య” “అవాజ్యాన
సగోచరః” “అచిన్యరూపః” ఇత్యాద్యనేక శ్రుతి స్తుతి ప్రమాణములు)
ఇటువంటి నీ స్వరూపమును, మహిమను ఎవరు ఎలా కీర్తించగలరు.

ప్రత్య - సగుణ బ్రహ్మము జ్ఞేయమైనప్పటికి అనంత విభూతులు
గలవాడగుటవలన మరియు నిర్గం పరమాత్మ ఏకరూపుడైనను
అజ్ఞేయము (జ్ఞానమునకు విషయము కానివాడు లేక అజ్ఞానమునకు
విషయమగువాడు) అయినందువలన స్తుత్యుడు (స్తుతింపబడుటకు
యోగ్యుడు)కాదు. అష్టానచో, “అవాచ్యః సర్వః స్వమతిపరిణామావధిగ్రణన్”
స్వబుద్ధియోగ్యతాను సారము నిన్న స్తుతించి అందరు నిర్దోషులే
యగుదురు - అను పూర్వోక్త స్వవచనమునకు విరోధము గల్గును గడా?

పై శంకకు సమాధనము చెప్పుచున్నాడు పుప్పదంతుడు.
వదేత్విత్యాది - భక్తానుగ్రహశ్రము లీలామాత్రముగా ధరింపబడిన వృషభ,
ధనువ్, పార్వత్యాదులచే యుక్తమగు నీ యొక్క ఆధునిక - “సగుణ
సాకార స్వరూపము”నందు ఎవరి వాణి మరియు మనస్సు ప్రవేశించదు?
అనగా జీవస్సుక్కలు మొదలుకొని పామరుల వరకు అందరి యొక్క
వాణి మరియు మనస్సు తస్యయముతో ప్రవృత్తమగును. ఈ ప్రకారముగా
బ్రహ్మదులతో సమానముగా మేము గూడ నిన్న స్తుతించుటకు
యోగ్యులమే, కావున పూర్వోక్తర విరోధమేమియులేదు. హరి పక్షములో
గూడ ఇట్టే అర్థము చేయవలెను.

(సశేషం)

వేదాస్త్రభేరి జీవిత సభ్యులు - ఎల్ - గుర్తు గలవారికి పత్రిక 2017
డిశంబరు సంచికతో ఆపివేయబడును.

శ్రీ మెదాంద్ర మహేశ్ ఖాగవతము

- ఆచార్య జక్కుంపూడి మునిరత్నం (తిరుపతి)
(గత సంచిక తరువాయి)

శృతరాష్ట్రుడు గాంధారీ విదురులతో కలిసి హిమాలయ పర్వతానికి దళిణంగా
ఉండే మునివనానికి వెళ్ళాడు. అక్కడ సప్తర్షులకోసం గంగ ఏదుపాయలుగా
ప్రవహించింది. అందువల్ల ఆ తీర్థం సప్తశోతుమని ప్రసిద్ధి పెంచింది. మీ తండ్రి
ఆ తీర్థంలో త్రిసంధ్యల్లోనూ స్వానం చేస్తూ అగ్నికార్యం నిర్వహిస్తున్నాడు. కేవలం నీటిని
మాత్రమే ఆహారంగా స్వీకరిస్తున్నాడు. దర్శననం మీద కూర్చొని తదేకంగా శ్రీహరిని
ధ్యానిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు మీ తండ్రి అంతరింద్రియాలను, బహిరింద్రియాలను నిరోధించి
సాఖివులా వేదికమీద కూర్చొని ఉన్నాడు. ‘నేతికి ఐదవ నాలీకి యోగ్యాగ్నిలో తన
శరీరాన్ని దహింపజేస్తాడు. గాంధారి కూడా ఆ అగ్నిజ్యాల్లో పడి దేహాయంగం చేస్తుంది.
విదురుడు తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళిపోతాడు. గాంధారీ శృతరాష్ట్రుల సంగతి చెప్పిన తరువాత
తుంబరు నారదులు స్వర్గానికి వెళ్ళిపోయారు.

తమ ఇబ్బందికి కారకుడైనప్పటికి శృతరాష్ట్రుష్టి, ఆయన భార్య గాంధారీని
పూజ్యభావంతోనే సేవించడం ధర్మరాజు ఉదాత్త వ్యక్తిత్వానికి ఉదాహరణ. తీవ్ర
వైరాగ్యంతో పర్విభూపథంలో పయనించవలసిన అవశ్యకతను విదురుడి మాటలు
విదితం చేస్తాయి. అంధుడైనప్పటికి భర్తకు అనుకూలంగా, అనురూపంగా
మనలుకోవడం, ఆయనతోనే అనుగమించడం గాంధారీ ఉదాత్తవ్యక్తిత్వాన్ని
అవిప్పురిస్తాయి. అంతర్హారింద్రియ నిగ్రహంతో యోగ్యాగ్నిలో శరీరపరిత్యాగం చెయ్యడం
శృతరాష్ట్రుష్టి అంతయులో ఆదర్శపురుషుడిగా నిలబెడుతుంది.

కాలపెట్టిత్తుం : ధర్మరాజుకు అన్నీ చెడు శకునాలే కనిపించసాగాయి. అతని మనస్సుంతా
చింతతో నిండిపోయింది. అందుబాటులో ఉన్న తమ్ముడు భీమసేనుడితో తన బాధను
పంచుకున్నాడు.

‘భీమ! చూస్తున్నావు కదా! రాను రాను కాలం ఎలా మారిపోతూ ఉందో
గమనించావా? పంటలు సుక్రమంగా పండడం లేదు. ప్రజల్లో క్రోధం, లోభం, క్రార్యం,
అసత్యం పెరిగిపోతున్నాయి. వ్యాపారాల్లో మౌసం కనిపిస్తూ ఉంది. స్వీహంలో ద్రోహాద్ధి
గోచరిస్తూ ఉంది. భార్యలకు భర్తలంబే పడడంలేదు. కొడుకులు తండ్రులమీద
తిరగబడుతున్నారు. శిష్యులు గురువుల్ని దుయ్యబడుతున్నారు. శాస్త్రవిహితకర్మలన్నీ
అడుగంటిపోయాయి. బాగా తెలిసిన వాళ్ళు పైతం అన్నాయమార్గం పడుతున్నారు.

తీక్ష్ణమ్మడు ద్వారకకు వెళ్చి ఏదునెలలైంది. ఆయనతోబాటు వెళ్చిన అర్థమ్మడు
కూడా ఇంకా తిరిగి రాలేదు. గూడచారులు కూడా ఎవ్వరూ రాలేదు. యాదవులంతా
ఎలా ఉన్నారో ఏమో, నాకెంతో విచారంగా ఉంది. దైవిర్మియం ఎలా ఉందో, ఏమో.
వాసుదేవుడు మనను కంటికి రెప్పలా కాపాడాడు. ఆ మహాత్ముడిప్పుడు తన అవతారం
చాలించాలను కుంటున్నాడో ఏమో - మాటి మాటికి నా మనస్సు వ్యాకులపడుతూ
ఉంది.

నారదు చెప్పినట్టు భయంకరమైన ఉత్సాతాలు కనిపిస్తున్నాయి. ముఖంకైతెల్లి కుక్క మొరుగుతూ ఉంది. సూర్యుడు ఉదయంచేటప్పుడు నక్క అతనికి ఎదురుగా నిలబడి నోటి నుంచి నిష్పులు రాలుతుండగా ఏదుస్తూ ఉంది. ఈలాంటి దుశ్శకునాలనే. నవ్వే గమనించు. భీమా! నా ఎడమకన్ను, ఎడమభజం అదురుతున్నాయి. ఇంకా ఎటువంటి చెడు పరిస్థితులు దాపురిస్తాయో ఏంటో.

ధర్మరాజు కాలంలోనూ శక్నాల పట్టింపు పాటింపు ఉండేవని దీన్ని బట్టి తెలుస్తుంది. యుధిష్ఠిరుడు ఎంత సున్నితమనస్తుడో బోధపడుతుంది.

అర్జున విషాదం : “శాస్కాది మహర్షులూరా ! ధర్మరాజు ఈ విధంగా భీముడితో మాట్లాడుతుండగానే ద్వారకానగరం నుంచి అర్జునుడు అక్కడికి వచ్చాడు. అతని కట్టు నీళ్ళతో నిండి ఉన్నాయి. ముఖంలో దైవంగ్రస్తం గూడుకట్టుకొనిఉంది. భరింపరాని దుఃఖంతో బాధపడుతున్నట్టు ఆయన వాలకం తెలియజేస్తూ ఉంది. అలా వచ్చిన అర్జునుడు అమాంతంగా అన్న పాదాల మీద వాలిపోయాడు. తల్లడిల్లిపోతున్న తమ్ముడి పరిస్థితి చూడగానే ధర్మరాజు కదుపు తరుకుపోయింది. జరుగరానిది ఏదో జిరిగిపోయినట్టు శంకించి అతడి మనస్సు విలివిలాడింది. ద్వారకలోనీ యదువీరుల క్షేమాన్ని పేరుపేరునా అడిగాడు. శ్రీకృష్ణుడు కుశలమే కదా? అన్నాడు.

‘పాశపతాస్తం కోసం తపస్సు చేస్తూ మాయాకిరాతుడైన శివుడితో యుద్ధం చేసినప్పుడు, కాలకేయునితో కదనం చేసేటప్పుడు, గంధర్వులతో కయ్యం సాగించిప్పుడు రాని కనీళ్ళు ఇప్పుడెందుకు వచ్చాయో చెప్పు.

ముందినంగతి చెప్పు. కృష్ణుడు క్షేమమే కదా? శత్రువులకు ఓడావా? సాధుసజ్జనులను దుయ్యాబట్టావా? పరష్ఠీలను చెఱబట్టావా? వీరుల మధ్య అభిమానం పోగట్టుకున్నావా? మాట చెప్పి తప్పావా? తప్పుడు సాక్ష్యం చెప్పావా? నువ్వు చేసిన మేలు వెచుతూ ఎవరైనా దెప్పావా? ఆశ్రయంచిన వారిమీద, బ్రాహ్మణుల మీద, పశు వుల మీద, రోగులమీద ఆడవాళ్ళమీద బాణాలు ప్రయోగించావా? ఇలాంటి కాని పనులు ఏమి చేశావు? ఎందుకు నీకీ విచారం? అని ధర్మరాజు అడగ్గానే అర్జునుడు చేతులతో కట్టు తుడుచుకున్నాడు. బొంగురుపోయిన గొంతుతో మాట్లాడసాగాడు. సర్వదా మనకు సర్వమూర్ఖ సంరక్షించిన సర్వమర్థుడు, సర్వేశ్వరుడు మాధవుడు మనకిలేదు. మనలను విడిచి మరోలోకానికి వెళ్లిపోయాడు. మత్స్యయంత్రాన్ని కొళ్పి పాంచాలిని పరిణయమాడడం, దేవేంగ్రుణి జయించి ఖాండవ వనాన్ని అగ్నిధేవుడికి అర్పించి గాంచింపం పుచ్ఛుకోవడం, రాజసూయయాగం చేయడం అన్ని ఆయన శలువే కదా! ద్రౌపది మానసంరక్షణము, భారతయుద్ధంలో మనం సాధించిన విజయము ఆయన కృపే కదా!

ఒకప్పుడు దురోధన ప్రేరణతో దుర్మాసుడు వచ్చాడు. పదివేలమంది శిమ్ములతో కలిసి వచ్చాడు. అన్నం పెడతారా? శాపం పెట్టేదా? అనే ధోరణిలో మాట్లాడి స్నానానికి వెళ్లాడు. ద్రౌపది అన్నం పెత్తత చూసింది. ఏ పదార్థమూ మిగులలేదు. కృష్ణాణి స్నానించింది. అతడు వెంటనే వచ్చి పాత్రకు అంటుకున్న ఒక మెతుకును నోట్లో వేసుకున్నాడు. బుమలందరూ కదుపునిండి శాంతచిత్తులయ్యారు. సంకల్పం మాత్రం చేతనే త్రిలోకాలకు సంతుష్టి కలిగించే సమర్పుడు, సదయ మృదయుడు వాసుదేవుడు, అటువంటి ఆతీయుడు మనక్కడ దొరుకుతాడు? (సశేషం)

వార్తలు

(01). శ్రీ శుక్లబహుంలో 4వ జ్ఞాన సదస్సు సెప్టెంబర్ 1వ తేది నుండి 6వ తేది శాశ్వతమి వరకు జరిగినది. సదస్సుకు భక్తులు, స్థానికులు గూడా పాల్గొన్నారు. ఆచార్యులు పూజ్యులే సత్యాత్మానంద సరస్వతి స్వాములవారు (చిన్నయమిషన్, ఒంగోలు) ఉదయం :6.30 గం||ల నుండి 5.30 గం||ల వఱకు కథోపనిషత్తు పై పారం చెప్పారు. సదస్సులు చాలా ఆనందపడ్డారు.

(02). 2-9-2017వ తేది తిరుపతిలో సాయంకాలం 3 గంటల నుండి జరిగిన. కీ॥శే॥ పి.వి.ఐ.ఆర్.కె.ప్రసాద్ గారి సంస్కరణ సభలో పూజ్యులే విద్యాస్వరూపానందగిరి స్వాములవారు పాల్గొన్న శ్రీ పి.వి.ఐ.ఆర్.కె. ప్రసాద్గారి వ్యక్తిత్వమైప్పున్ని వైదిక ధర్మప్రచారానికి వారు పాటుపడిన విధానాన్ని, వారి తపనను విపరించి వారికి భగవదనుగ్రహం పూర్తిగా పుండని తెలుపుతూ వారి కుటుంబానికి సానుభూతిని ప్రకటించారు.

(03). నిరుపేదలకు ఉచిత ప్రకృతివైద్యం, యోగవద్ధతిలో రోగివారణ, అంధులకు ఉచిత నివాస భోజనాదులు వగైరా ఉద్దేశ్యాలతో శ్రీశుక్లబహుంలో చైతన్య ట్రస్టు 8-9-2017 తేదీన రిజిస్టర్ చేయబడినది. అందు నిమిత్తం ఆశ్రమం వారు సర్వే నెం. 314 గల 4 ఎ. 90 సెంట్లు భూమిని కేటాయించి ఆ ట్రస్టుకు అప్పు జెప్పారు.

(04). 10-9-2017 తేది ఉదయం 8 గంటలకు శ్రీకాళహస్తులోని స్వామి విద్యాప్రకాశానంద ప్రభుత్వ పురుషుల డిగ్రీ కళాశాలావరణలో కళాశాలకు 50 సంవత్సరాలు పూర్తయిన సందర్భంగా పూజ్యులే విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారి స్థాచ్చును ప్రతిష్ఠించారు. పురప్రముఖులు, కళాశాల ప్రిన్సిపాల్, లెక్కరర్ల ఇందు పాల్గొనినారు.

(5). 17-9-2017 తేది ఆదివారం శ్రీశుక్లబహుంలో ఆశ్రమ పరిపాలనా సంఘసమావేశం జరిగినది. 20-9-2017 తేది బుధవారం శ్రీశుక్లబహుంలో సద్గురు సర్వసేవ ట్రస్టుబోర్డు సమావేశం జరిగినది.

(06). 12-9-2017 తేది మంగళవారం కృత్తిక నందర్భంగా ఆశ్రమంలో శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యస్వామికి ప్రదోషకాలంలో అభిషేకం, అర్పన జరిగినది. 18-9-2017 తేది సోమవారం నాడు మాసశివరాత్రి సందర్భంగా ఆశ్రమ శివాలయంలో రుద్రాభిషేకం, బిల్వ పుత్రిపూజ జరిగినది.

(07). 27-9-2017 తేది బుధవారం శ్రీ సరస్వతిపూజ, 28-9-2017 తేది గురువారం దుర్గాప్రమి, దుర్గాదీవిపూజ, 29-9-2017 తేది శుక్లవారం మహర్షుమి నాడు లక్ష్మిపూజ అత్మమంలో విశేషంగా జరిగినది. 30-9-2017 తేది విజయ దశమి కార్యక్రమం జరిగినది.

(08). అక్టోబర్ 1వ తేది నుండి 5వ తేది వరకు పూర్ణిమ వరకు 5వ జ్ఞాన సదస్సు శ్రీ శుక్లబహుంలో పూజ్య శ్రీ యజ్ఞానందస్వాములవారి ఆచార్యత్వంలో జరుగును. మాండుకోప్సున్నిష్టుపై శ్రీస్వాములవారి బోధన పుండను.

(09). ఆశ్రమ కంటి ఆసుపత్రిలో ఆగష్ట నెలలో ఓ.పి.లో 908 మందికి కంటి పరీక్షలు, చికిత్సలు చేయబడినవి. 102 మందికి కంటి పొరలు తీసి కళలో లెన్సు అమర్పబడినవి. 9 గురికి యాగ్ లేజర్ చికిత్సలు చేయబడినవి.

జ్ఞాన స్తున్ము ఇం

శ్రీకాళహస్తిలోని శ్రీ శుక్రబ్రహ్మతమమునందు ప్రతి నెల శుద్ధ ఏకాదశి నుండి పొర్చుమి వరకు 5 రోజులు జ్ఞానసదస్సు నిర్వహింపబడును. ప్రతి రోజు ఉదయం: 1. మంత్రజపము, 2. ధ్యానము, 3. ఆధ్యాత్మిక పారము (సదస్సు). సాయంత్రము: 1. ఆధ్యాత్మిక పారము, 2. జపము, 3. ధ్యానము 25 మంది సాధకులకు మాత్రమే ప్రవేశము. నివాసము, భోజనాదులు ఉచితము. అభ్యర్థనా పత్రములు ఒక నెల రోజులు ముందు పంపబడేను. ఆరవ సదస్సు: అక్టోబర్ 31వ తేదీ కార్తిక శుద్ధ ఏకాదశి నుండి నవంబరు 4వ తేదీ పొర్చుమి వరకు. ఆచార్యులు పూజ్యతీ స్వస్వరూపానందగిరి స్వాములవారు (వసిష్ఠాశ్రమము). పారము: ప్రశ్నేపనిషత్తు.

ఏడవ సదస్సు: నవంబరు 29వ తేది మార్గశిర శుద్ధ ఏకాదశి నుండి దిశంబరు 3వ తేదీ పొర్చుమి వరకు పారము: ఐతరేయోపనిషత్తు.

ఎనిమిదవ సదస్సు: డిశంబరు 29 తేది పుష్య శుద్ధ ఏకాదశి నుండి జనవరి 2వ తేది పొర్చుమి వరకు ఆచార్యులు పూజ్యతీ ప్రణవానందగిరి స్వాములవారు (ఉమామహాశ్వర పీరం, లత్తపరం)

పారము: ఛాందోగ్యోపనిషత్తు.

తొమ్మిదవ సదస్సు: జనవరి 27వ తేది మాఘ శుద్ధ ఏకాదశి నుండి జనవరి 31వ తేది పొర్చుమి వరకు ఆచార్యులు పూజ్యతీ పరమాత్మానందగిరి స్వాములవారు (మలయాళస్వామి మరం, కాళి) పారము: ముణ్ణుకోపనిషత్తు.

పదవ సదస్సు: ఫిబ్రవరి 26వ తేది ఫాల్గుణ శుద్ధ ఏకాదశి నుండి మార్గి 2వ తేది పొర్చుమి వరకు ఆచార్యులు పూజ్యతీ యోగిని చంద్రకాళి ప్రసాద మాతాజీ వారు (కాళీవనాశ్రమం, నంబారు) పారము: కైవల్యోపనిషత్తు.

తెలుగులో భోధన ఉండును.

శ్రీ శుక్రబ్రహ్మతమ సదస్సులో పాల్గొనడలంచవారు విపరాలకోసం జవాబు నిమిత్తం మీ అడ్డసు గల స్థాంపు అంటించిన కవరుతోటి ఆశ్రమానికి ప్రాయపలెను. మీ పేర్లు రిజిస్టర్ చేసుకోవలెను.

ఇట్లు

- శ్రీ శుక్రబ్రహ్మతమ పరిపాలనా సంఘము

శీ ముదాంద్ర ముహే ఖూగోవేతము

— ఆచార్య జక్కుంపూడి మునిరత్నం (తిరుపతి)
(గత సంచిక తరువాయి)

గాంధారీ ధృతరాప్టుల నిష్ప్రమణ : ప్రపంచ సుఖాలను బుద్ధిపూర్వకంగా అనుభవిస్తూ మానవులు మైమరుస్తారు. కాలం వారిని వంచిస్తుంది. అది ఎవ్వరికీ అంతుచిక్కేది కాదు. కాల స్వభావాన్ని తెలిసిన విదురుడు ఈ విషయాన్ని గుర్తించాడు. ధృతరాప్టుని సమీపించాడు.

ప్రభూ ! తమ బంధుమిత్ర పరివారాన్ని సిరిసంపదలను చూసుకొంటూ మానవులు ప్రాణాలమీద తీపిని పెంచుకుంటారు. అయితే కాలం వారి ప్రాణాలను హరించి తీరుతుంది. దాన్ని అద్దుకోవడం ఎవరికి సాధ్యం కాదు. ఏ ఉపాయాలూ అక్కడ పనిచెయ్యవు. అలాంటి కాలం ఇప్పుడు సమీపించింది. కర్తృవ్యాస్ని గురించి ఆలోచించు. అసలే అంధత్వం. పైగా వృద్ధాప్యం. రాజవైభవాలన్నీ నశించాయి. నా అన్నవాళ్చేవరూ లేకుండా పోయారు. నీవు, నీ భార్య దాయాదుల పంచలో కాలంగడపడం ఇంకా అవసరమేనంటావా ? అనాడు మీరు పాండవులకు అనేక ఇబ్బందులు కలిగించారు. భీముడు మాటల్డాడే పరుషవాక్యాలు వింటూ వాళ్చుపెట్టే తిండి తింటూ ఎలా ఉంటున్నావు మహారాజా ? శరీరం శాశ్వతం కాదని దానిపట్ల మోహం విడనాడి ఇల్లూ వాకిలి విడిచిపెట్టి ఉత్సాహంగా మునివృత్తిలో కాలం గడిపేవాడే మోక్షాన్ని పొందగలడు. ఈవిధంగా చెప్పి విదురుడు ధృతరాప్టునికి జ్ఞానం కలిగించాడు.

విదురుడి ప్రబోధంతో ధృతరాప్టుడిలో జ్ఞానం వికసించింది. మోహం నశించింది. బంధులన్నిటినీ తెంచుకున్నాడు. హిమాలయ ప్రాంతంలోని వనభూములకు పయనమయ్యాడు.

గాంధారి సాధ్యమణి. తన భర్తకు చూపులేకపోవడం వల్ల తాను కూడా ఈ ప్రపంచాన్ని చూడకూడదని నిశ్చయించుకొంది. కళ్ళకు గంతలు కట్టుకుంది. ఆ పతిప్రతా శిరోమణి కూడా పరమవైరాగ్యంతో పతిని

అనుగమించింది. గాంధారీ ధృతరాప్తులతో కలిసి విదురుడు కూడా వెళ్లాడు.

మరునాడు తెల్లవారింది. ధర్మరాజు కాలకృత్యాలు పూర్తి చేసుకున్నాడు. అగ్నికార్యం నెరవేర్చాడు. బ్రాహ్మణులకు బంగారు, సువ్యలు, బట్టలు, భూములు దానం చేశాడు. పెద్దలైన గాంధారీ ధృతరాప్తులకు నమస్కరించే ఉద్దేశంతో వారి మందిరానికి వెళ్లాడు. అక్కడ విదురుడూ గాంధారీ ధృతరాప్తులు కనిపించలేదు. ధర్మరాజు వారిని గూర్చి అక్కడే ఉన్న సంజయుణ్ణి అడిగాడు. తన పొరబాట్లకు పశ్చాత్తాపంతో గంగలో దూకి ఉంటాడేమోనని యుధిష్ఠిరుడు సందేహం వెలిబుచ్చాడు. ప్రతిరోజు తనను అడిగి వార్తలు తెలుసుకునే ధృతరాప్తుడు ఆ రోజు తననేమీ అడగలేదని సంజయుడు చెప్పాడు. ముందురోజు వరకు విదురునితో ధృతరాప్తుడు రహస్యమంతనాలు సాగించాడని చెప్పాడు. విదురుడూ, గాంధారీ ధృతరాప్తులు తనకు కూడా చెప్పకుండా కన్నగప్పి ఎక్కడకో వెళ్లారని సంజయుడు భావరుమన్నాడు.

ఇంతలో తుంబురుడితో కలిసి నారదుడు అక్కడకు వచ్చాడు. ధర్మరాజు, అతడి తమ్ముళ్ళు వారికి నమస్కరించారు. పాండవాగ్రజుడు వారిని సముచితంగా పూజించాడు. తమ తల్లిదండ్రులైన గాంధారీ ధృతరాప్తులు ఎక్కడికి వెళ్లారో తెలియడం లేదని విచారం వెలిబుచ్చాడు. తెలియజేయమని ప్రాథేయపడ్డాడు.

‘ధర్మరాజా! ఈ ప్రపంచమంతా ఈశ్వరుడి అధీనంలోనే ఉంటుంది. ఆ భగవంతుడే ప్రాణులను కలుపుతూ విడదీస్తూ ఉంటాడు. క్రీడాకారుడి ఇష్టానికి అనుగుణంగా పాచికలూ, బంతులూ కలుసుకుంటూ విడిపోతూ ఉన్నట్టే భగవంతుడి ఇష్ట ప్రకారమే ప్రాణులు కలుసుకుంటూ విడిపోతూ ఉంటారు. ఈ ప్రపంచమంతా ఈశ్వరుడి రూపమేనని భావించు. అతనికంటే వేరుగా ఏదీ ఉండదు. అందువల్ల నా తల్లిదండ్రులు ఏమైనారో అనే విచారం విడిచిపెట్టు.

కాలస్వరూపుడైన భగవంతుడు రాక్షసులను సంహరించేందుకు ఈ భూమ్యుద పుట్టాడు. తను వచ్చిన పని పూర్తి చేసుకున్నాడు. మిగిలిన దానికోసం నిరీక్షిస్తున్నాడు. శ్రీకృష్ణుడు అవతారం చాలించిన తర్వాత మీరు కూడా ఇక్కడ ఉండకండి. నిర్విచారంగా కర్తవ్యోన్మఖులు కండి. (సంశేషం)

వార్తలు

(01). 23-7-2017 తేది ఆదివారం నాడు శ్రీకాళహస్తి - బజారువీధిలోని శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి దేవాలయంలో వాసవీ మహిళా సమాజం వార్షికోత్సవంలో పూజ్యలీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్మాములవారు పాల్గొని అనుగ్రహ భాషణం చేశారు.

(02). 3-8-2017 తేది గురువారం నుండి 7-8-2017 సోమవారం వరకు 5 రోజులు శ్రీశుకబహుమతమం వారి 3వ జ్ఞాన సదస్సు తిరుపతి శ్రీపురం కాలనీలోని శ్రీమలయాళ సద్గురుసేవా సమాజంలో జరిగినది. ప్రతిరోజు ఉదయం 7 గంటల నుండి 8 గం॥ 15 నిమిషాల వరకు కేవోపనిషత్తుపై బ్రహ్మలీ ఓ.ఎస్. రామలాల్ శర్మ గారు ప్రవచన చేశారు. 25 మంది ఇతర ప్రాంతముల నుండి వచ్చిన సదస్సులు మళ్ళీయు స్థానికంగా 5 మంది పాల్గొనిసారు.

(03). 9-8-2017 తేది బుధవారం ఉదయం 10 గంటలకు తిరుపతి రూరల్, తిరుచానూరుకు సమాపం పాడిపేట గ్రామంలో శ్రీభావనారాయణస్వామి దేవాలయంలో భద్రాతలీసమేత శ్రీభావనారాయణస్వామివార్ల విగ్రహ ప్రతిష్ఠ పూజ్య శ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్మాములవారిచే చేయబడినది. అపై అనుగ్రహ భాషణం శ్రీ స్వాములవారిచే చేయబడినది.

(04). 15-8-2017 మంగళవారం ప్రదోషకాలంలో ఆత్మమ శివాలయంలో కృత్తిక సందర్భంగా శ్రీముబ్రహ్మణ్యస్వామికి అభిషేకం, అర్ఘ్య చేయబడినది. ఆప్టు 20వ తేది ఆదివారం ప్రదోషకాలంలో మాసశివరాత్రి సందర్భంగా ఆత్మమ శివాలయంలో రుద్రాబిషేకం, బిల్వార్ఘ్య జరిగినది.

(05). 15-8-2017 తేది శ్రీకృష్ణ జయస్తుని సందర్భంగా ఆత్మమంలో శ్రీకృష్ణ భగవానునికి లక్ష్ములుసి అర్ఘ్య విజయవాడ రాధామాధవ భజన సంఘంచే విశేషంగా చేయబడింది. 25-8-2017 శుక్రవారం వినాయక చవితి సందర్భంగా ఆత్మమంలో వినాయకునకు లక్ష్మ పత్రిపూజ జరిగినది.

(06). 27-8-2017 తేది ఆదివారం తిరుపతిరూరల్, పుదిపట్ల గ్రామంలోని శ్రీరామకృష్ణ ఆత్మమ వార్షికోత్సవం పూజ్యలీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్మాములవారి అధ్యక్షతన జరిగినది. ఆత్మమ శ్రీరామకృష్ణమందిరంలో శ్రీరామకృష్ణ - శారదామాత - స్వామి వివేకానందమూర్తి త్రయానికి విశేషపూజ, అస్వానం, మహాత్ముల ప్రవచనలు, భజనలు ఆనందప్రదంగా జరిగినవి.

(07). ఆత్మమ కంటి అసుపత్రిలో జూలై నెలలో ఓ.పి.లో 1194 మందికి కంటి పరీక్షలు, చికిత్సలు చేయబడినవి. 101 మందికి కంటి పొరలు తీసి కళలో లెన్సు అమర్చబడినవి 5 రులికి యాగ్ లెబర్ చికిత్సలు చేయబడినవి

RAZIYA

WEDS

RAFI

ENGAGEMENT

DT : 08.03.2015

WEDS